

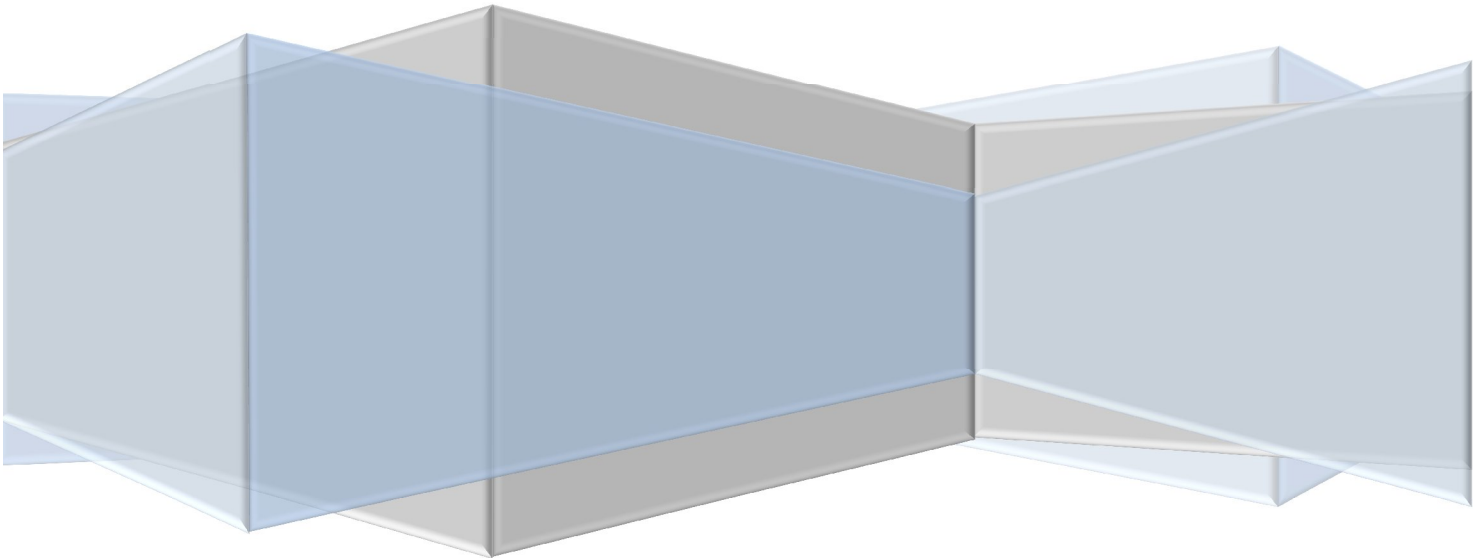

کانون عالی انجمن‌های صنفی کارفرمایی ایران

گزارش هیات مدیره

کانون عالی انجمن‌های صنفی کارفرمایی ایران

به مجمع عمومی عادی مورخ ۱۳۹۶/۹/۱۲

ایران - تهران خیابان حافظ خیابان رودسر شماره ۱۷ طبقه دوم تلفن: ۸۸۹۴۰۲۱۱ - ۸۸۹۴۰۵۱۲ فاکس: ۸۸۹۴۴۵۶۴

پست الکترونیکی: info@icea.ir وب سایت های: www.icea.ir و www.payamekarfarmayan.com

کدپستی ۱۵۹۳۶۷۹۴۱۵ صندوق پستی ۱۵۸۷۵۳۶۴۶

فهرست مندرجات

صفحه	عنوان
۱	اعضای محترم کانون عالی انجمن های صنفی کارفرمایی ایران
۱	انجام تکالیف قانونی کانون عالی با توجه به مقررات جاری
۲	سازمان تامین اجتماعی ، هیات امناء و موارد مرتبط با سازمان مذکور
۳	اقدامات انجام شده در هیات امنای سازمان تامین اجتماعی
۵	شورای عالی حفاظت فنی
۵	شورای عالی کار
۶	سازمان بین المللی کار
۲۷	شورای عالی اشتغال
۲۷	اقدامات کانون عالی در جهت ارتقای تشکل های کارفرمایی
۲۸	توافق نامه تأیید صلاحیت ایمنی پیمانکاری
۳۱	توافق نامه نظارت کانون عالی بر کلیه مراحل تشکیل و برگزاری مجامع و...

کانون عالی انجمن های صنفی کارفرمایی ایران

اعضای محترم کانون عالی انجمن های صنفی کارفرمایی ایران

استحضار دارند

کانون عالی انجمن های صنفی کارفرمایی ایران با همت تعدادی از عاشقان به توسعه اقتصادی ، اجتماعی و فرهنگی کشور عزیزمان که یکی از راه های توسعه را در اتحاد ، همدلی ، تعامل و کارگروهی می دانستند و می دانند به طور غیررسمی از سال ۱۳۷۴ و بطور رسمی از سال ۱۳۷۸ کار خود را شروع کرد روند کار در کانون عالی طی سنوات گذشته با فراز و نشیب های گوناگون همراه بود که با همت و پشتکار و صداقت و از خود گذشتگی بسیاری از این عزیزان هر روز بهتر از دیروز بر مشکلات متوجه به کانون عالی فائق آمدند و اکنون می توان گفت اعضای کانون عالی طیف وسیعی از صنایع و حرف مختلف در کشور را تشکیل می دهند جا دارد در این مورد از همه عزیزانی که طی سال های گذشته به طور مستقیم و یا غیرمستقیم در ایجاد این کانون عالی و سپس در جهت ادامه حیات آن تلاش و از خود گذشتگی نشان دادند درود بفرستیم و مایه افتخار و مباهات است که چنین بزرگانی در این کشور عزیزمان ، راه و روش کارگروهی را برای آیندگان هموار نمودند .

با تشکر و قدردانی مجدد از همه ی شما گرامیان درخصوص انتخاب اعضای هیات مدیره و هیات بازرسان در مجمع مورخ ۹۳/۵/۱۷ هر چند سعی گردید از طریق مکاتبات ، سایت های کانون عالی و نشست های حضوری و موردی فعالیت های کانون عالی را به اطلاع اعضای محترم برساند لیکن لازم می داند به طور اجمال گزارش مختصری از عمده ترین فعالیت های هیات مدیره و هیات بازرسان و در راستای الزامات قانونی و تکالیف مندرج در اساسنامه کانون عالی و سایر موارد مرتبط به شرح ذیل منعکس نماید

انجام تکالیف قانونی کانون عالی با توجه به مقررات جاری

اطلاع دارند «کانون عالی انجمن های صنفی کارفرمایی ایران» که براساس مقررات مندرج در قانون کار جمهوری اسلامی ایران از جمله ماده ۱۳۱ قانون کار و آئین نامه های مربوط ، تشکیل و به ثبت رسیده است تنها تشکل مستقل کارفرمایی است که براساس اراده ی کارفرمایان بنگاه های اقتصادی مشمول قانون کار و از طریق انجمن های صنفی کارفرمایی مربوطه و کانون های کارفرمایی استانی، کانون های کارفرمایی حرفه و صنایع خاص سراسری وانجمن های فرا استانی (انجمن سراسری) تشکیل گردیده و به موجب موادی از قوانین مرتبط با «حوزه کار» از جمله قانون کار و قانون تامین اجتماعی و سایر قوانین مربوط نمایندگی کارفرمایان بخش خصوصی در شوراهای عالی و مجامع پیش بینی شده در قانون های مورد بحث را عهده دار است

اعضای محترم کانون عالی انجمن های صنفی کارفرمایی ایران مطلع می باشند تعیین نمایندگی کارفرمایان در

۱ - هیات امنای سازمان تامین اجتماعی

۲ - شورای عالی حفاظت فنی و بهداشت کار

۳ - شورای عالی کار

۴ - شورای عالی اشتغال

۵ - سازمان بین المللی کار

۶ - تعیین نمایندگان کارفرمایان در هیات های تشخیص موضوع ماده ۱۵۸ قانون کار در استان های فاقد کانون کارفرمایی استانی

۷ - تعیین نمایندگان کارفرمایان در کمیته های سخت و زیان آور در استان های فاقد کانون کارفرمایی استانی

۸ - تعیین نمایندگان کارفرمایان در هیات های تائید صلاحیت ایمنی پیمانکاران در استان های فاقد کانون کارفرمایی استانی

- ۹ - تعیین نمایندگان کارفرمایان در هیات امنای مراکز ورزشی ، فرهنگی و تفریحی کارگران
 ۱۰ - تعیین نمایندگان کارفرمایان در «شورای کارآموزی توام با کار» و امثالهم
 ۱۱ - ...

از وظایف کانون عالی انجمن های صنفی کارفرمایی ایران می باشد .

اطلاع دارند تنها منبع اصلی درآمدهای کانون عالی حق عضویتی است که اعضای محترم پرداخت می نمایند و چون تجربه گذشته نشان می داد وصول این حق عضویت ها معمولاً در زمان های معین صورت نمی گیرد و به لحاظ این که حتی با دریافت حق عضویت لازم است برای انجام امور کانون عالی بالاخص انجام کار کارشناسی مبالغ قابل توجهی به درآمدهای کانون عالی اضافه گردد و انجام این امر مسلماً نیاز به زمان داشت لذا هیات مدیره کانون عالی سعی نمود در ابتدای کار از ظرفیت های اعضای محترم کانون عالی و افرادی خارج از اعضای هیات مدیره و هیات بازرسان که تمایل داشتند بعضاً و موردی و با توجه به تخصص خود قسمتی از وقت خود را صرف امور جاری و انجام کار کارشناسی نمایند ، استفاده نماید بعلاوه این که اعضای هیات مدیره و هیات بازرسان متفقاً بر این باور بودند که لازم است در جهت انجام امور بهتر کانون عالی وقت بیشتری را اختصاص داده تا با کار بیشتر قسمتی از تنگناهای مالی کانون عالی بر طرف گردد

در راستای انجام امور یاد شده اخیرالذکر کمیته های ذیل

۱ - کمیته امور بین الملل

۲ - کمیته روابط عمومی (نشریات ، همایش ها ، سایت ، امور مجلس)

۳ - کمیته روابط کار (قانون کار ، بیمه بیکاری ، تشکل ها ، مزد و بهره وری)

۴ - کمیته حمایت های اجتماعی (تامین اجتماعی و مقررات مرتبط)

۵ - کمیته ایمنی و حفاظت و بهداشت کار و محیط زیست

۶ - کمیته اشتغال و توسعه کار آفرینی و رفع موانع کسب و کار

۷ - کمیته هماهنگی با قوای سه گانه

۸ - کمیته آموزش و پژوهش

با سرپرستی مستقیم هر یک از اعضای هیات مدیره و هیات بازرسان تشکیل گردید

مضافاً این که در سطح اعضای محترم کانون عالی و افراد مشتاق به خدمت در «حوزه کار» نزدیک به تعداد ۴۰ نفر از متخصصین و کارشناسان ذی ربط شناسایی گردید که طی سه سال گذشته برحسب مورد و موضوع از نقطه نظرات این عزیزان و به شیوه مختلف استفاده گردید و جا دارد بطور اجمال از همه عزیزان مورد بحث تشکر و قدردانی گردد

اینک به مواردی از فعالیت شوراها و مجامعی که لازم بود نمایندگان کانون عالی در آن ها در چارچوب قانون و مقررات از منافع صنفی کارفرمایان دفاع نمایند بطور اجمال اشاره می گردد

سازمان تامین اجتماعی ، هیات امناء و موارد مرتبط با سازمان مذکور

مطلع می باشند توسعه پایدار و پیشبرد آن از دغدغه های اصلی هر ساختار حکومتی باید باشد در این مورد صیانت از نیروی کار و توجه به فرآیندهای تولیدی در مسیر رسیدن به توسعه و رشد اقتصادی متوازن از اهمیت بسیار زیادی برخوردار است از عوامل مهم در صیانت از تولید توجه خاص به کارفرمایان و کارآفرینانی که سهمی با اهمیت در این عوامل دارند

هر چند به موجب اصل ۲۹ قانون اساسی برخورداری از تامین اجتماعی از نظر بازنشستگی، بیکاری، پیری، از کار افتادگی، بی سرپرستی، در راه ماندگی حوادث و سوانح و نیاز به خدمات بهداشتی و درمانی و مراقبت های پزشکی به صورت بیمه و غیره حقی است همگانی و دولت مکلف است طبق قوانین از محل درآمدهای عمومی و درآمدهای حاصل از مشارکت مردم خدمات و حمایت های مالی را برای یکایک افراد کشور تامین کند لیکن به دلایل گوناگون از جمله تنگناهای مالی نمی توان گفت مردم عزیز کشورمان از یک تامین اجتماعی فراگیر، گسترده و مناسب برخوردارند و همین عامل پیچیدگی ها و چالش های فراوان در «حوزه کار» متوجه کارگران و کارفرمایان نموده است متأسفانه در سنوات گذشته با وجود این که بیشترین درآمدهای سازمان تامین اجتماعی از پرداختی های کارفرمایان تامین گردیده است معهداً کارفرمایان نتوانستند استفاده های مناسب از این پرداخت ها در چرخش مناسب روند اجرایی در بنگاه های اقتصادی بعمل آورند که این موضوع دلایل مختلف دارد لیکن از همه مهمتر این است که کارفرمایان در ارکان سازمان تامین اجتماعی نقشی موثر و اثر گذار به دلیل اداره سازمان مذکور توسط دولت ها نداشته است لذا با پیش گفته مذکور و در جهت رفع تنگناهای متوجه موضوع مورد بحث و پیگیری کلیه تشکلات کارفرمایی بالاخص کانون عالی انجمن های صنفی کارفرمایی ایران در جهت ایجاد نقش موثر در ارکان سازمان تامین اجتماعی (احیای شورای عالی سازمان تامین اجتماعی) کماکان و به طریق مقتضی دنبال شده و این کار ادامه دارد

اقدامات انجام شده در هیات امنای سازمان تامین اجتماعی

- آقای مهندس محسن خلیلی عراقی نمایندگی کانون عالی انجمن های صنفی کارفرمایی ایران در هیات امنای سازمان تامین اجتماعی را عهده دار بودند که خلاصه ای از عملکرد هیات امنا به شرح ذیل می باشد
- بررسی و اصلاح و تصویب اساسنامه ساختار سازمانی، سیستم ها و برنامه های راهبردی صندوق های تامین اجتماعی، کشوری، فولاد، کشاورزان و بیمه سلامت و ...
 - بررسی تصویب آیین نامه های استخدامی و مقررات کارکنان، معاملات، آموزش و سایر نظام ها در مورد کلیه صندوق ها و اصلاحات لازم و نظام مند
 - بررسی و تصویب جهت اجرای تکالیف هیات امنا با تعیین زمان
 - بررسی و تصویب و تعیین تکالیف در مورد گزارشات هیات مدیره ها
 - بررسی و تصویب در مورد گزارشات هیات مدیره حسابرسی ها، بازرسی ها، و گزارش های هیات های نظارت صندوق ها و صورت های مالی، و صورت های مالی تلفیقی که حساب های صندوق کشوری از ۱۳۸۷ به بعد و سایر صندوق ها از سال های ۱۳۸۹ و ۱۳۹۰ به بعد از جمله در مورد صندوق تامین اجتماعی
 - بررسی برنامه ها و بودجه های صندوق ها که با توجه به تاخیر گزارشات سنوات قبل مشکلاتی داشت
 - مصوبات جدید هیات امنای آسیبی به صندوق ها نمی زند به شرط آن که ...
 - برای احکام برنامه ششم (با وجود هیجانات انتخاباتی) اقداماتی شده ولی از شرکاء کمتر استفاده شد
 - تاکید و پیگیری برای اجرای به موقع مصوبات هیات امنا
 - مصوبات لازم جهت اجرای سیستم های مناسب از جمله ای تی
 - مکاتبات موردی آقای مهندس خلیلی با آقایان جهانگیری و نهبوندیان در خصوص مسائل مرتبط
 - مکاتبات با آقایان دکتر جهانگیری، نهبوندیان و ریاست جمهوری و مذاکرات برای جلوگیری از اقاله چند شرکت با اهمیت که بیش از شش هزار میلیارد تومان ارزش داشتند و از شرکت های سود ده که خوشبختانه نتایج خوبی حاصل شد

- بررسی و ابلاغ شاخصهای اصلی تاثیر گذار بر تعادل صندوقها خصوصاً تامین اجتماعی که قبلاً متأسفانه به آنها توجهی نشده و تکالیف متعدد مجلس و دولت و عدم رعایت اصول می رود که بحران اتفاق افتد و در کل یک آشفتگی و تفاوت‌های فاحش به صندوقها و حمایت خاص از بعضی صندوقها و کمک های دولت به بعضی از صندوقها قابل توجه دیده می شود که برای صندوق تامین اجتماعی باید چاره اندیشی شود که این موارد مشروح به مقامات ارشد کشور یادآوری شده است
- تشکلاتی برای تنظیم مقررات اصولی بیمه ای مطرح شده است
- بررسی ها در مورد اثرات تحریمها و بحرانها بر حوزه تامین اجتماعی صورت پذیرفته
- برای بهبود عملکرد مدیریت ها در درون صندوقها، نظارت و پاسخگویی باید بهبود یابد که تاکید شده است
- بررسی وضعیت صندوقها و مقایسه های جهانی با مشارکت صاحبانظران و خارجی
- ارائه گزارش جامعی از تعهدات و کسری بودجه صندوقها و ارائه راهکارهای مناسب بصورت علمی و اصولی بر اساس استانداردهای جهانی و شاخصهای (TSSA) خصوصاً در مورد دو صندوق بزرگ تامین اجتماعی و کشوری است و می توان ادعا کرد موضوع بحث امنیت کل کشور است و یادآوری شده است که کمسیون امنیت ملی نیز باید به موضوع صندوق تامین اجتماعی اهتمام ورزد و با این روند در سال اول دولت دوازدهم در صندوق تامین اجتماعی ۳۰ تا ۴۰ درصد بودجه آن کسر خواهد بود
- تکالیف مهم برای تامین اجتماعی ، ایجاد سامانه کارشناسی، غیر قابل قبول بودن تصمیمات خارج از محاسبات بیمه ای، مشارکت موثر شرکاء جلوگیری از انباشت بعدی دیون دولت
- قسمتی از امکانات خاص و انحصاری دولت در زمینه نفت و گاز به تامین اجتماعی سپرده شود.
- به کارگیری مدیران کارآمد و اصلاح ساختار نیروی انسانی
- تاکید برای نظارت بر تمام ابعاد صندوقها خصوصاً تامین اجتماعی با مشارکت کارفرمایان، کارگران ودولت
- بررسی ها و نظارت موردی به سایر صندوقها جهت اطلاع و رصد آنها برای پیشگیری از بحران
- پیگیری و اقدامات مرتبط، با درخواست کارفرمایان خصوصاً موضوع حق بیمه قراردادها و سایر مسائل مهم از جمله اصلاح قوانین و مقررات مربوط به اداره تامین اجتماعی و شرکت های تابعه
- اقداماتی جهت طرح چارچوب حکمرانی برای نهادهای تامین اجتماعی شامل، پایداری مالی، شفافیت در سرمایه گذاری، سهم مشارکت و پوشش اعضا و خدمات و مزایا برای آنها، مدیریت منابع انسانی و زیر ساخت فناوری اطلاعات و ارتباطات
- در مجموع برای بررسی دقیق و کارشناسی موضوعات مرتبط با هیات امانا چه در کارگروههای هیات امانا و چه در هیات امانا با حضور هیات مدیره صندوقها و معاونین و مدیران ارشد آنها شامل ۱- حسابرسی و بودجه ۲- اقتصاد و سرمایه گذاری ۳- امور بیمه ۴- درمان ۵- تلفیق ۶- محاسبات بیمه ای و جلساتی با بیمه مرکزی ایران، ریاست جمهوری- نمایندگان مجلس، کمیسیونهای مجلس، وزارت تعاون کار و رفاه اجتماعی، مدیر عامل و معاونین تامین اجتماعی و سایر جلسات از آذر ۱۳۹۲ تا مهر ۱۳۹۶ در ارتباط با تامین اجتماعی (عمدتاً) و سایر صندوقها بیش از پانصدوبیست جلسه در کارگروهها برگزار شده که هم اکنون رسیدگیها به زمان مناسبی رسیده و با پیگیریها بروز خواهد شد که این بسیار با اهمیت است و در این مدت نیز هیات امانا نیز قریب یکصد جلسه داشته است علاوه بر اقدامات انجام شده در هیات امانا سازمان تامین اجتماعی بلحاظ مشکلات فراوانی که کارفرمایان بنگاه های اقتصادی با سازمان مذکور داشتند جلسات متعدد و مکرری بین مسئولان سازمان تامین اجتماعی و اعضاء هیات مدیره این کانون عالی برگزار گردید بالاخص آنکه آقایان مهندس محمد عطاردیان، مهندس محمد مروج حسینی، مهندس حمیدرضا سیفی در اکثر جلساتی که در جهت رفع مشکلات کارفرمایان با سازمان مذکور داشتند بطور مرتب شرکت نمودند که علاوه بر رفع مشکلات موردی کارفرمایان تقلیل انجام بازرسی از دفاتر قانونی کارفرمایان به یک سال از جمله اقدامات نشست های مذکور بوده است و اقدامات تکمیلی همچنان از سوی این کانون عالی پیگیری میگردد.

شورای عالی حفاظت فنی

اطلاع دارند : موضوع اجرای حفاظت فنی و بهداشت کار در بنگاه های اقتصادی و برای صیانت از نیروی کار از اهمیت ویژه ای برخوردار است و این مهم هم در مقررات داخلی و هم در مقررات بین المللی تاکید شده است به نحوی که فصل چهارم قانون کار جمهوری اسلامی ایران تاکید خاص بر انجام موضوع دارد و سایر دستگاه های دیگر نیز از جمله وزارت بهداشت به نحوی دیگر در مورد ایجاد محیط بهداشتی در بنگاه های اقتصادی فعالیت می نماید

مسئله ایجاد ایمنی و رعایت مسائل حفاظتی و بهداشتی به قدری با اهمیت است که کارگاه های خانوادگی نیز شامل آن می شود قانونگذار علاوه بر تعیین تکلیف انجام مسائل ایمنی و حفاظتی و بهداشت کار در قانون کار و سایر قوانین مقرر برای رعایت مسائل حفاظت فنی و مطابق ماده ۸۶ قانون کار پیش بینی شورای عالی حفاظت فنی را نموده که شورای مذکور می بایست نسبت به تهیه موازین و آئین نامه های حفاظت فنی اقدام نماید

کانون عال انجمن های صنفی کارفرمایی ایران آقایان مهندس حمیدرضا سیفی ، مهندس نصراله محمدحسین فلاح ، دکتر محمدحسین محتاج اله و مهندس مهران نجاتی را برای شرکت در جلسات شورای مذکور تعیین و معرفی نمود که افراد مذکور علاوه بر شرکت در کارگروه های اختصاصی در کلیه جلسات شورای عالی حفاظت فنی شرکت نمودند و قسمتی از دستاوردهای نشست های مذکور به قرار ذیل بود :

الف : نهایی نمودن مشاغل گروه ب کارهای سخت و زیان آور و جلوگیری از گسترش غیرمنطقی مصادیق آن

ب : نهایی کردن آئین نامه بکارگیری مسئول ایمنی در کارگاه ها

پ : نهایی کردن آئین نامه مشاوران حفاظت فنی و خدمات ایمنی

ت : بررسی راه کارهای فرهنگ سازی برای ارتقای ایمنی پس از حوادث رخ داده در واحدهای نفت و گاز و پتروشیمی خصوصی شده ، ساختمان پلاسکو و معدن ذغال سنگ زمستان یورت

ث : بررسی آئین نامه ایمنی ماشین های دایکاست که همچنان ادامه دارد

شورای عالی کار

اعضای شورای عالی کار متشکل از نمایندگان دولت ، کارفرمایان و کارگران می باشند که طی سه سال گذشته آقایان مهندس جمال رازقی جهرمی ، مهندس حسین سلاح ورزی، مرتضی رجبی ، مرتضی سلیمی ، مجید آهنگریان و اصغر آهنی ها از سوی کانون عالی انجمن های صنفی کارفرمایی ایران به عنوان نمایندگان کانون عالی در جلسات شورای عالی کار شرکت نمودند عمده وظایف شورای عالی کار در قانون کار جمهوری اسلامی ایران به صراحت بیان گردیده است و از جمله وظایف شورای مذکور تعیین حداقل مزد براساس ماده ۴۱ قانون کار می باشد که شرحی مختصر درخصوص موضوع مذکور بیان می گردد مطلع می باشند تعیین حداقل مزد و میزان تعیین مزد سایر سطوح مزدی همه ساله اثرات بسیار مهمی به نظام های اقتصادی، اجتماعی ، حقوقی و ... خواهد گذاشت

از نظر اقتصادی مزد نقشی مهم در ارتباط با بازار کار ، اشتغال ، رونق و رشد اقتصادی ، تشویق سرمایه گذاران در صنعت و تولید و موارد مرتبط دیگر دارد و طبعاً اثر بسیار مهمی بر اقتصاد کار خواهد داشت

از نظر اجتماعی : مزد در زندگی نیروی کار و خانواده آنها ، بهبود شرایط زندگی خانوار نیروی کار ، گسترش خدمات اجتماعی، و توسعه مسائل رفاهی از اهمیت ویژه ای برخوردار است

همچنین از نظر حقوقی به ویژه حقوق کار تعیین و پرداخت به موقع مزد همواره مورد تاکید قوانین و مقررات داخلی و بین المللی می باشد با توجه به موارد اجمالی برشمرده ، نمایندگان کانون عالی در شورای عالی کار طی سه سال گذشته و در جلسات مستمر و مکرری که درخصوص تعیین حداقل مزد و تعیین سایر سطوح مزدی تشکیل گردید سعی نمودند با توجه به آنچه در ماده ۴۱ قانون کار و تبصره های آن آمده است و با عنایت به اوضاع احوال اقتصادی ، اجتماعی و مسائل مرتبط دیگر میزان حداقل مزد و میزان تعیین افزایش مزد سایر سطوح مزدی را با توجه به آمار و اطلاعات رسمی و با عنایت به نظر تشکل های کارفرمایی و اخذ نظر افراد صاحب نظر میزان حداقل مزد را طوری تعیین نمایند که افزایش مزدها اثرات مخرب بر ادامه حیات بنگاه های اقتصادی و ثبات اقتصادی و رشد نداشته باشد و در عین حال نیروی کار و خانواده آن ها بتوانند معیشت خود را تامین نمایند .

علاوه بر بحث مزد موارد متعدد دیگری درخصوص آئین نامه هایی که حسب مورد می بایست درخصوص آنها و در شورای عالی کار تعیین تکلیف گردد جلسات متعددی تشکیل گردید و سعی گردید با توجه به قانون و مقررات و واقعیت های اقتصادی ، اجتماعی در مورد آنها اتخاذ تصمیم گردد

سازمان بین المللی کار

فعالیت های کانون عالی انجمن های صنفی کارفرمایی ایران، در عرصه بین المللی، در طول سه سال گذشته:

شرکت در اجلاس های سالانه کنفرانس بین المللی کار:

ولی اهمیت تعامل با نهاد های بین المللی چیست؟

اهمیت سازمان های تخصصی بین المللی، و منافع پیوستن به آن ها:

امروزه آژانس ها و سازمان های تخصصی بین المللی، بیش از هر زمان دیگری، بر زندگی تک تک انسانها در سراسر جهان اثر گذارند. تصمیم سازیها و روند تصمیم گیری های این سازمان های تخصصی مبتنی بر نظرات فنی و کارشناسی، پژوهش های جامع، بهره گیری از تجارب گسترده در عرصه های مختلف و در سطح بین المللی، همچنین استفاده از راه حل ها و راه کارهای عملی و آزمون شده می باشد.

نکته حایز اهمیت در این سازمان ها آن است که کشور های عضو آنها خود با ورود در جریان بحث ها، و مشارکت در تصمیم گیری ها از طریق آرای خود در روند تصویب، آنها را به صورت اسناد و مقررات پذیرفته شده بین المللی در می آورند و به این ترتیب خود را ملزم و در مواردی متعهد به اجرا، و ترویج و ارتقای آنها می کنند. مکانیسم های نظارتی سازمان های بین المللی ضمانت اجرای این تعهدات است.

حتی در روند تصمیم گیری های سران دولت ها در گروه بندی های جهان امروز، از جمله مهمترین آنها یعنی گروه بیست، که متشکل از بیست کشور بزرگ و قدرتمند که هشتاد درصد اقتصاد جهان را در اختیار دارند، سهم، حضور، مشارکت و ارایه نظر و اعمال نفوذ این سازمان های تخصصی بسیار پر رنگ و اثر گذار است.

سازمان های مختلف بین المللی فعال در عرصه های مختلف، فرصت های متفاوتی فراهم می آورند که ارزش پیوستن به آنها و عضویت در آنها را هر روز بیش از پیش نمایان می سازد. ولی آنچه که به صورت یکسان در همه آنها مشترک است آن است که با ایجاد شبکه های ارتباطی جهانی، این فرصت را برای اعضای خود فراهم می آورند تا مناسبات و ارتباطات ارزشمند تخصصی و حرفه ای ایجاد نموده و همچنین با بهره گیری از تجارب و راه کارهای آزمون شده بین المللی، توان و مهارت های مدیریتی خود را نیز ارتقا بخشند. بدیهی است که این جریان ارتقای توان و نفوذ رایزنی و چانه زنی و گفتمان اصولی با دیپلماسی، مبتنی بر اصل رعایت احترام متقابل و درک منافع طرف مقابل، را نیز موجب می شود.

به علاوه سازمان های تخصصی بین المللی با برگزاری کنفرانس ها و اجلاس های پیوسته فرصت ارزنده ای برای کشور ها فراهم می آورند تا در روند تصمیم گیری ها و تصمیم سازی ها، مواضع اصولی خود را با توجه به شرایط ملی و سطح و میزان توسعه و پیشرفت مطرح نموده و به عنوان یک اهرم در جریان تصویب مصوبات مشارکت جدی نمایند.

لذا می توان چنین نتیجه گیری کرد که حضور و عضویت در سازمان های بین المللی به لحاظ شأن و منزلت سیاسی کشورها و هم به لحاظ امکان طرح مواضع فنی با توجه به منافع ملی حایز اهمیت بسیار است. یکی از برجسته ترین این نهاد ها سازمان بین المللی کار با ویژگی خاص و منحصر به فرد سه جانبه گرایي در ساختار آن است. ویژگی که در هیچیک از نهاد های تخصصی بین المللی زیر مجموعه سازمان ملل / یو-ان وجود ندارد.

سازمان بین المللی کار {آی-ال-او}

این سازمان یکی از آژانس های تخصصی زیر مجموعه سازمان ملل است که در سال ۱۹۱۹ میلادی تأسیس شد. سازمانی است که از حدود یک صد سال پیش، صحبت از تأمین منافع کارگر و کارفرما نموده و اصل مشارکت و مصالحه سه محور: دولت، کارگر و کارفرما را از طریق انجام گفتگوهای سه جانبه و دو جانبه، پایه گذار اصل عدالت اجتماعی در دستیابی به صلح پایدار قلمداد نموده است.

هر چند تولید عضویت در این سازمان بر عهده دولت ها است، لیکن به دلیل ساختار منحصر به فرد سه جانبه گرایي در آن، {شامل دولت کارگر و کارفرما} ارگان به رسمیت شناختن نهاد های ملی نمایندگی کارگری و کارفرمایی نیز هست.

در این قالب، سازمان مذکور، کانون عالی انجمن های صنفی کارفرمایی ایران را به عنوان تنها نهاد نماینده کارفرمایی بخش خصوصی در کشور به رسمیت شناخته است و در اجلاس های کنفرانس های بین المللی کار، در نشست های مجمع عمومی، فرصت شایسته ای برای بهره مندی ایران از امکانات فنی و تخصصی آن سازمان همچنین طرح مواضع کارفرمایی ایران از طریق مذاکرات و همچنین رایه سخنرانی های سالانه توسط نماینده اصلی کانون عالی فراهم آورده است.

این کانون عالی نیز با حضور و مشارکت در کمیته های فنی و تخصصی آن، در جریان مباحث و تصمیم سازیها فعالیت نموده و با در نظر گرفتن مصالح ملی، و منافع بخشی موضع گیری های اصولی داشته و بر پایه حمایت از منافع صاحبان کسب و کار در جریان رای گیری ها شرکت نموده است.

سازمان بین المللی کار که عضویت بیش از یک صد و هشتاد کشور را دارا است در عین حال یک بازار بزرگ جهانی برای مناسبت اقتصادی و مبادلات تجاری و بازرگانی برای بخش خصوصی نیز است. هر چند این سازمان کانون عالی را به عنوان تنها نهاد ملی نماینده کارفرمایی در کشور می شناسد لیکن همواره بر اصل تکثر گرایي و افزایش شمار نهاد های ملی کارگذار کارفرمایی تشویق و ترغیب نموده است.

کنفرانس های سالانه بین المللی کار و مشارکت کانون عالی در آنها:

کنفرانس بین المللی کار عالی ترین مرجع تصمیم سازی و تصمیم گیری در سازمان بین المللی کار، آی-ال-او / ILO است که همه سال یکبار در ماه ژوئن هر سال میلادی (خردادماه سال ایرانی) نمایندگان و مشاوران فنی و تخصصی سه گروه دولت، کارگر و کارفرما از تمامی ۱۸۷ کشور عضو سازمان بین المللی کار را به گرد هم می آورد تا در خصوص مسائل مرتبط با کار، اشتغال، امور اجتماعی، حمایت های اجتماعی، حقوق بنیادی و اساسی انسانها در کار، و دیگر مسائل و چالش های روز جهانی از دیدگاه جهانی، و با در نظر گرفتن مواضع و موازنه سازی منافع هر سه گروه کارگری و کارفرمایی و دولت به بحث و گفتگو بپردازند و به استانداردهایی متناسب و متوازن با سطح توسعه و پیشرفت کشورهای عضو دست یابند. این استانداردها در قالب مقاله نامه متناسب با سطح توسعه و پیشرفت کشورهای در حال توسعه به تصویب می رسد و توصیه نامه ها حاوی استانداردهایی در سطح بالاتر، فراتر از سطح توسعه کشورهای در حال توسعه، و عموماً در سطح کشورهای پیشرفته و توسعه یافته به تصویب می رسند.

در طول سال های متمادی گذشته اجلاس های سالانه کنفرانس بین المللی کار طی سه هفته کاری برگزار می شد لیکن در چارچوب برنامه بهبود کار کنفرانس که از سیاست های مدیر کل آی-ال-او، آقای گای رایدر، و البته موافقت هیات مدیره آن سازمان بوده است، طول مدت کنفرانس در اجلاس های سال ۲۰۱۴ و ۲۰۱۵ و ۲۰۱۶ میلادی (یعنی از زمان جانشینی آقای گای رایدر با مدیر کل پیشین آقای خوان سوموایا) به دو هفته تقلیل یافت. تجربه مناسبی بود زیرا به دلیل طولانی بودن مدت سه هفته برای نمایندگان کشورها و ضرورت حضور آنها در پست های شغلی خود، عملاً برخی از نمایندگان پیش از پایان کار کنفرانس، به کشورهای متبوع خویش باز می گشتند. این تصمیم بجا و عقلایی اتخاذ شد و عملاً نیز در کار کمیته ها و نشست های مجمع عمومی نیز خللی وارد نگردید.

در طول سه سال گذشته هم کانون عالی با طی مراحل اداری لازم، نمایندگان و مشاوران فنی خود را به اجلاس های: ۱۰۴ (سال ۲۰۱۵) ۱۰۵ (سال ۲۰۱۶) و ۱۰۶ (سال ۲۰۱۷) اعزام نمود تا هر یک طبق وظایفی که از پیش برای آنها مقرر شده بود در کمیته های تخصصی اجلاس ها شرکت نمودند.

بدیهی است که در کنار مسئولیت ها برای شرکت و مشارکت در کمیته های فنی و نشست های مجمع عمومی، مذاکره با مقامات و مسئولین آی-ال-او همچنین آی-او-یی و مرکز بین المللی آموزش تورین ایتالیا، برای جلب و جذب همکاری های فنی و مالی بیشتر انجام گرفته است.

اجلاس های کنفرانس بین المللی کار هر یک ویژگی های خود را دارا است که از بین آنها نقش کمیته استانداردهای اجلاس ها به دلیل پرداختن به موضوع چگونگی اجرای استانداردهای الحاقی در کشورها بسیار حساس است. خوشبختانه طی سه سال گذشته پرونده ای از ایران مطرح نشد.

چند سالی است که بر اساس ریزنی های گروه کارگری بین المللی موضوع طرح پرونده ایران در رابطه با مقاله نامه شماره ۹۵ - حمایت از دستمزد در کمیته استانداردها مطرح بوده است. ولی با توجه به تعداد کثیر پرونده های خاص، ۲۴ کشور مطرح شده در کمیته استانداردهای کنفرانس امسال جایی برای طرح پرونده ایران از مقاله نامه شماره ۹۵ برجا نگذاشت. ضمناً در گزارش امسال "کمیته کارشناسان" نیز هیچ پرونده ای از بررسی ایران از اجرای مقاله نامه های الحاقی درج نشده است.

ظاهراً نفوذ و فشار کل گروه کارگری طی سه سال گذشته برای گنجاندن پرونده ایران در رابطه با مقاله نامه شماره ۹۵ حمایت از دستمزد این بار نیز بجایی نرسید. در سال های پیشین هم گروه کارگری تلاش بسیار برای طرح این پرونده از ایران در کمیته استانداردها را داشت ولی پرونده های دیگر به لحاظ شرایط خاص آنها اولویت بیشتری یافتند و پرونده ۹۵ ایران طرح و بحث نشد. این بار هم اوضاع چنین بود که خوب جای خوشحالی برای گروه اعزامی دولت داشت.

با توجه به اهمیت و حساسیت "کمیته استانداردهای کنفرانس" که علاوه بر ویژگی بررسی های فنی و تخصصی، متأثر از مسایل سیاسی دارای رنگ و بوی سیاسی نیز می باشد، دولت ها همواره از طریق ریزنی های پشت صحنه و غیر علنی با گروه های کارفرمایی و کارگری تلاش می کنند که پرونده آنها در کمیته استانداردها مطرح نشود.

هر چند باید توجه داشت که طرح یک پرونده صرفاً به لحاظ کنکاش و یا خدشه دار کردن یک دولت نیست بلکه موضوع طرح تلاش ها و اقدامات به عمل آمده توسط دولت ها و البته طرح و بحث کاستی ها و موانع و مشکلات اجرایی و قانونی نیز هست که با توجه به نوع دفاعیات و برخورد دولت ها می تواند موجب بهره گیری گسترده از امکانات و همکاری های فنی تخصصی آی-ال-او گردد.

کشورهایی که با طی پروسه قانونگذاری در کشور متبوع به یک استاندارد می پیوندند علاوه بر پذیرش مفاد و الزامات آن، سیستم نظارتی آی-ال-او برای بررسی و ارزیابی چگونگی اجرای آن در کشور در قوانین و مقررات همچنین در نحوه اجرا و عمل را نیز پذیرا شده اند.

هر چند پرونده ای از ایران در خود اجلاسیه مطرح نشد ولی باید یک اشاره کوتاه داشته باشیم که در نشست یکروزه ۱۷ ژوئن هیات مدیره ای-ال-او، پرونده شماره ۲۵۰۸ ایران در رابطه با مسائل کارگری به عنوان یک پرونده جدی که موجب نگرانی کمیته آزادی انجمن (از کمیته های نظارتی هیات مدیره) است ذکر شد. به دلیل کوتاه بودن این نشست پرونده به صورت مشروح طرح و بحث نمی شود بلکه تنها به صورت اجمالی اشاره ای به آن می گردد. پرونده شماره ۲۵۰۸ ایران در زمره این گروه بود. شایسته است که دولت ایران با توجه جدی به این موضوع، تلاش کند تا این پرونده در مکانیسم نظارتی آن سازمان به نحو مناسبی جمع و جور و نهایتاً مختومه گردد.

ماده ۱۹ اساسنامه آی-ال-او همچنین کشورهای عضو را موظف می سازد که گزارشات از نحوه اجرای مقاله نامه های غیر الحاقی در کشورهای متبوع خود ارائه کنند. کدام مقاله نامه ها؟؟ مقاله نامه هایی که هیات مدیره آی-ال-او در نشست های سه گانه خود در هر سال مشخص می کند. بر اساس گزارشات ارائه شده از سوی کشورها در این خصوص، "کمیته کارشناسان اجرای مقاله نامه ها و توصیه نامه ها" یک گزارش کلی نیز تحت عنوان "بررسی عمومی" / General Survey تنظیم و به کنفرانس تسلیم می شود. همچنانکه قبلاً ذکر شد هدف از گزارش "بررسی عمومی" ارائه یک تصویر کلی و جهانی از موضوع مقاله نامه خاص است و اینکه آی-ال-او چه همکاری فنی و حمایتی می تواند به کشورها ارائه کند. اینجا هدف به چالش کشیدن دولت ها نیست بر عکس جریان مقاله نامه های الحاقی.

مطابق هر سال، امسال نیز دو گزارش در مورد کشورها و اجرای استانداردها به کنفرانس تسلیم شده بود. گزارش اول چگونگی اجرای مقاله نامه و توصیه نامه ها در کشورهای الحاقی بود و گزارش دوم تحت عنوان یک "بررسی عمومی" / General Survey که صرفاً یک بررسی کلی از اوضاع کشورها، و ارائه یک تصویر کلی و جهانی از موضوع تحت بررسی است. گزارش "بررسی عمومی" امسال کلاً به موضوع چند استاندارد در رابطه با موضوعات ایمنی و حفاظت کار در بخش های ساختمان، معدن و کشاورزی اختصاص داشت. هدف در چارچوب برنامه "بررسی عمومی" انجام همکاری فنی آی-ال-او در خصوص موضوع با کشورهایی است که متقاضی همکاری فنی آی-ال-او در چارچوب موضوع تحت بررسی می باشند.

"گزارش عمومی" / General Survey امسال مربوط چند مقاله نامه و توصیه نامه متمم آن ها در خصوص ایمنی و حفاظت کار در بخش های ساختمان و کشاورزی و معدن و کلا در مورد ایمنی و حفاظت در کار بود. (OSH)

در کمیته استانداردهای کنفرانس بین المللی کار کانون عالی گزارشی در چارچوب "گزارش عمومی" ارائه کرد.

در این ارتباط کانون عالی انجمن های صنفی کارفرمایی ایران:

بر ضرورت تقویت استانداردهای ایمنی مرتبط با کار در سطح جهانی، بر پایه دانش و آگاهی های بدست آمده از بررسی ها، و تحقیق و تفحص های حوادث رخ داده در کشورهای مختلف تایید می نماید. برای آنکه استانداردهای مرتبط با حفاظت و ایمنی در کار کارآمد و تاثیرگذار باشند و به صورت یک چارچوب جهانی و مرجع جهانی به اجرا در آیند، استانداردهای مربوطه می باید عملی، کاربردی و قابل اجرا باشند. به علاوه سطح توسعه و پیشرفت کشورها، و توانمندی آنها برای اجرا، به خصوص در ارتباط با تکنولوژی های مدرن و پیشرفته، مورد توجه قرار گیرد.

بر اهمیت اجرای اقدامات پیشرفته ملی و بین المللی برای کسب اطمینان از برقراری بالاترین سطح ایمنی در کار، بر اساس استانداردهای ایمنی آی-ال-او، که می باید بطور مداوم بازنگری، تقویت، و بطور موثر و گسترده به اجرا در آید، تاکید می نماید.

از آی-ال-او درخواست می نماید برنامه های جاری خود را در مساعدت و همکاری با کشورهای عضو، برای تدوین و ارتقای زیرساخت های ملی آنها، از جمله قانون گذاری و چارچوب های نظارتی برای ایمنی و حفاظت کار ارتقاء بخشد، و در این راستا بر زمینه های فنی و کشورهای نیازمند همکاری تمرکز نماید.

به اشتراک گذاردن یافته ها و آموخته ها میان سیاست گذاران و مجریان در بخش های خصوصی و دولتی را تشویق و ترغیب می نماید.

در اجلاس های سالانه مدیر کل آی-ال-او گزارشی با محوریت یک موضوع بین المللی تسلیم کنفرانس می کند. این گزارش پایه و اساس سخنرانی های وزرا و مقامات ارشد دولتی از شکورهای مختلف و نمایندگان ارشد کارگری و کارفرمایی است. این جریان در کنفرانس ها بخش حائز اهمیت برنامه های کاری هر اجلاس است زیرا سخنرانان تلاش دارند تا دیدگاه ها مواضع دولتی، کارگری و کارفرمایی خود را با توجه به منافع بخشی خود، و منافع ملی کشورهای متبوع خویش و البته در چارچوب و با رویکرد دستور کارهای پذیرفته شده بین المللی مطرح کنند. ایراد سخنرانی ها با قالب ضرورت های فوق الذکر در طول ۵ دقیقه فرصت زمانی هر سخنرانی کار پیچیده ای است.

گزارش امسال مدیر کل آی - ال - او ، آقای گای رایدر تبعه انگلیس ، تحت عنوان " کار در تغییرات جوی / Work in a Changing Climate تهیه شده بود که به اجلاس ۱۰۶ کنفرانس بین المللی کار سال ۲۰۱۷ تسلیم گردید. در اولین گزارشی هم که مدیر کل در سال ۲۰۱۳ به کنفرانس ارائه داد، در برنامه "ابتکار سبز"، اجرای عملی ابعاد کار شایسته در روند "انتقال" به طرح توسعه اقتصادی کم-کربن را مطرح نمود. وی تاکید نمود که "پیشگیری"، و "کاهش" تغییرات جوی در روند توسعه پایدار باید در "گذاری عادلانه" / "Just Transition" صورت پذیرد.

مدیر کل موضوع "انتقال یا گذار عادلانه" Just Transition در "توافق تغییرات جوی معروف به توافق پاریس" و هم در دستور کار ۲۰۳۰ سازمان ملل که هر دو در سال ۲۰۱۵ به تصویب جهانی رسید کاملاً گنجانده شده است.

آقای مدیر کل در گزارش خود آورده است که همه نهادهای سه گانه متشکله آی-ال-او و همچنین دیگر ارگان های تخصصی بین المللی بر هم راستایی و پیوند دستور کار "کار شایسته" با اقدامات مبارزه با تغییرات جوی و گرمایش زمین صحنه گذارده اند. با گنجاندن این موضوع در دستور کار کنفرانس ۲۰۱۷ مدیر کل به دنبال برنامه و بودجه ای است که روند "انتقال عادلانه" برای رسیدن به پایداری محیط زیست را در تمامی فعالیت های زیر مجموعه سازمان وارد نماید.

قابل ذکر است که ایران سهمی از آلودگی جوی و انتشار گازهای سمی و گلخانه ای، به لحاظ فعالیت های صنعتی-اقتصادی، نداشته است و در توافق تغییرات جوی پاریس هم ورودی نداشته است. ضمن اینکه سهمی از میزان آلودگی جوی جهانی نداشته است ولی در داخل، در رفع آلودگی های منطقه ای نیز خود چندان موفق نبوده است. بیشترین میزان آلودگی جوی ناشی از فعالیت های صنعتی و اقتصادی امریکا و چین است.

بر پایه گزارش مدیر کل، که اساس و محور سخنرانی های نمایندگان هر سه گروه از دولت ها کارگران و کارفرمایان در نشست های مجمع عمومی است، گزارشی از دیدگاه کارفرمایی به عنوان متن سخنرانی نماینده کارفرمایی ایران، جناب مهندس محمد عطاردیان، در مجمع عمومی تنظیم شده بود که در بامداد روز چهارشنبه ۱۴ ماه ژوئن، در اولین روز شروع برنامه سخنرانی ها، توسط ایشان مطرح شد.

جناب عطاردیان در سخنرانی خود به گزارشاتی دهه های ۱۹۶۰ و ۱۹۷۰ اشاره نمود که حاکی از آن بود که "تغییرات جوی و روابط انسانی" می تواند به یک معضل بزرگ اقتصادی و اجتماعی بدل شود.

وی تاکید نمود که حالا پس از گذشت نیم قرن، داده های علمی در مقیاس جهانی، نشان می دهد که اوضاع زندگی انسان ها ماورای توان و ظرفیت این کره خاکی است و این جریان نمی تواند کنترل نشده ادامه یابد.

تغییرات آب و هوایی و آلودگی های سمی نشانه های بارز زندگی نسل امروز ما است که بر نسل های آتی فشار سنگینی وارد می کند. برای احیای اکوسیستم، ضروری است تولید گازهای گلخانه ای را به صفر برسانیم و در جهت جوامع کم کربن تغییر مسیر دهیم که این امر خود مستلزم ایجاد یک تغییر و تحول بزرگ در فرایند عملکرد اقتصادی و صنعتی است.

آسیب پذیری حاصل از این جریان مایه عدم استقبال عمومی در حمایت از این تغییر و تحول است. هدایت تغییر در مسیر بهبود و سلامت اوضاع جوی، مستلزم تدوین یک دستور کار نا محدود زمانی، با وضع ضوابط و مقرراتی برای رفع تبعات منفی حاصل از آن بر بازارهای کار و بر نیروی های کار است، از جمله: " بیمه بیکاری"، "توسعه آموزش و مهارت" و "ارائه خدمات کارایی".

تغییر و تحول می باید بر اصل "گذار و انتقال عادلانه" صورت گیرد با تضمین اینکه فراگیر بوده و انسان ها به یک زندگی با منزلت برسند.

یک تحول پایدار صنعتی می تواند از طریق ایجاد تغییرات عمده در تکنولوژی، در پروسه کار، با مشوق های نوآوری، افزایش سطح بهره وری از منابع، برگردان سود به چرخه دستمزد و شرایط کار، و احیای اشتغال، به دستیابی اهداف ترسیم شده برای "گذار عادلانه" کمک کند.

نماینده کارفرمایی در سخنان خود مسئولیت هایی را برای دولت ها برشمرد از جمله اینکه:

ایجاد تحول پایدار صنعتی نیازمند حمایت و پشتیبانی نهادهای دولتی از نوآوران و گروه های تحقیقاتی است، و مهمتر تعامل با صنعتگران و صاحب کارانی است که در جریان برنامه ریزی روند انتقال صحیح برای فعالیت خود می باشند.

دولت ها می باید نهاد های نهادینه شده مثل تشکلات کارگری، کارفرمایی، و دیگر گروه های اجتماعی را به مشارکت تشویق نموده و خود با آنها رسماً تعامل داشته باشند. ولی نتیجه این تعامل زمانی مطلوب خواهد بود که بر پایه مطالعه و تحقیق از موضوع، و ارزیابی اثرات سیاست گذاری های پایدار بر سیستم های تولید باشد. بررسی های سیستماتیک کشوری، منطقه ای، و بخشی و مطالعات ویژه از سیاست های تغییرات جوی و اثرات آنها بر اشتغال و بازارهای کار یک امر ضروری است. ضمن آنکه برای آگاهی و درک چالش ها و فرصت های یک "انتقال سبز"، مسئولیت هایی را نیز برای سازمان بین المللی کار ترسیم نمود از جمله اینکه می باید:

ابتدا دانش خود، و آموزه های سیاست گذاری و ابزارهای مدیریتی یک "انتقال عادلانه"، در جهت آینده ای کم کربن و پایدار را، ارتقاء دهد،

تخصص و کارشناسی های لازم را در اختیار کشورهای عضو، شرکای اجتماعی، آژانس تخصصی زیر مجموعه یو-ان (سازمان ملل) و دیگر نهادهای امر توسعه بین المللی قرار دهد تا دست آندرکاران جهانی، نوآوران، و رهبران کسب و کار با ابزارها و رویکردهای مورد نیاز برای روند جدید پیشرفت و موفقیت مجهز گردند.

موضوع "انتقال سبز" می تواند به عنوان یک بند، در قالب "بحث های عمومی"، در دستور کار اجلاس هیات آتی کنفرانس بین المللی کار قرار گیرد. این اقدام می تواند از جمله به عنوان گام های نخست، در به جریان انداختن عمومی موضوع "انتقال سبز" کمک کند.

یک جمع بندی کلی و اجمالی هم از کار اجلاس هیات ۱۰۶ کنفرانس بین المللی کار سال ۲۰۱۷ میلادی:

در ماه ژوئن امسال، سال ۲۰۱۷ میلادی یکصد و ششمین / ۱۰۶ اجلاس هیات کنفرانس بین المللی کار، از اجلاس هیات سالانه سازمان بین المللی کار برگزار شد.

بعد از انجام دو هفته کاری کمیته های مختلف و نشست ها و ملاقات های حاشیه ای، کنفرانس کار خود را با گفتگوها و بحث های فنی و تخصصی از موضوعات کلیدی دنیای کار روز، از جمله تقویت و ثبات و صلح در کشورهای بحران زده و خارج شده از منازعات و درگیری ها، و همچنین تقویت و تحکیم مدیریت مهاجرت کار و سبز سازی اقتصاد جهانی در روز ۱۶ ماه ژوئن (۲۶ خرداد ماه سال ۱۳۹۶) به کار خود پایان داد.

کنفرانس امسال یک سند محوری در قالب توصیه نامه، با عنوان "توصیه نامه اشتغال و کار شایسته برای مقاومت (بازگشت به شرایط عادی پس از بحران) و صلح به شماره ۲۰۵ به تصویب رساند. (توضیح کامل آن قبلاً ذکر شد).

در همین ارتباط قطعنامه ای نیز به تصویب کنفرانس رسید که طی آن مدیر کل آی-ال-او را مأمور ترویج و اشاعه این سند جدید از طریق جلب مشارکت و همکاری بین المللی کرد.

مدیر کل آی-ال-او، آقای گای رایدر، در سخنرانی اختتامیه خود در کنفرانس تصویب این استاندارد در قالب توصیه نامه را از بسیاری جهات "خاص" قلمداد نمود.

"خاص" از این لحاظ که بدون تردید و ابهام نمایانگر آن است که آی-ال-او آماده و توانمند است تا استانداردهای خود را متناسب با تحولات روز جهانی به هنگام نماید. به علاوه با در نظر گرفتن رخدادها و شرایط روز، آنها را تقویت و متوازن سازد. همچنین "خاص" از این نظر که این سند یک واکنش حیاتی به شرایط میلیونها انسانی است که متأثر از تبعات منفی و مخرب بلایا و بحران ها بوده و یا در گیر آوارگی و جابجایی هستند. این استاندارد نشان از آن دارد که ما نه تنها مستمع آنها هستیم بلکه برای آنها، با خود آنها، اقدام می کنیم.

همه ساله در اجلاس هیات کنفرانس بین المللی کار چند مقام ارشد در سطح رؤسای جمهور کشورها دعوت می شوند که به ایراد سخنرانی ها می پردازند.

در کنفرانس امسال رؤسای جمهور: از مالتا خانم Coleiro Preca، از موریشز خانم Ameeneh Gurib Fakim و از نپال خانم Devi Bhandra و از اروگوئه خانم Dr. Tabare Vazquez شرکت داشتند.

همانند کنفرانس امسال بین المللی کار که گزارش آن به اختصار آمد در کنفرانس های پیشین هم کانون عالی با اعزام نماینده اصلی، و مشاوران فنی در نشست های مختلف کمیته های فنی و نشست های مجمع عمومی شرکت داشته و بر اساس بند های دستور کار هر نشست نسبت به ارائه گزارشات فنی و ملی مشارکت نموده است. همین روند در نشست های سالانه شورای عمومی سازمان بین المللی کارفرمایان، آی-او-بی هم در ارتباط با مشارکت کانون عالی در جاری بوده است. موفقیت کانون عالی در احراز یک کرسی در انتخابات دور جدید اعضای هیات مدیره سازمان بین المللی کار،

روز دوشنبه ۱۲ ژوئن (۲۲ خرداد ماه) به انتخابات دوره جدید اعضای هیات مدیره برای دوره سه ساله ۲۰۱۷ تا ۲۰۲۰ اختصاص یافته بود.

مطابق اصل ۷ بند ۵ اساسنامه هیات مدیره آی-ال-او، هر دوره هیات مدیره سه سال می باشد. آخرین انتخابات هیات مدیره در سال ۲۰۱۴ میلادی و در خلال اجلاس ۱۰۳ کنفرانس بین المللی کار انجام شد لذا انتخابات دوره بعدی در جریان اجلاس ۱۰۶ برگزار شد که طی مراسم رای گیری غیر علنی، نمایندگان هر سه گروه دولت، کارگر و کارفرما، (بر اساس سیستم کامپیوتری) انتخاب شدند.

اعضای هیات مدیره متشکل از ۵۶ نماینده دولت (۲۸ اصلی و ۲۸ علی البدل)، ۳۳ نماینده کارفرمایی (۱۴ اصلی و ۱۹ علی البدل) و ۳۳ نماینده کارگری (۱۴ اصلی و ۱۹ علی البدل) می باشد. قابل توجه اینکه نشست انتخابات نمایندگان گروه دولت، با عدم حضور نمایندگان دولتی ده کشور بزرگ صنعتی، و همچنین عدم حضور نمایندگان دولتی که حق عضویت دو ساله گذشته خود را پرداخت نکرده اند برگزار می شود. نمایندگان کارگری و کارفرمایی نیز بر اساس نام افراد و با توجه به سابقه و منزلت حضورشان در آی-ال-او انتخاب می گردند. (انتخاب جناب مهندس محمد عطاردیان نیز در زمره این گروه است.)

انتخابات نمایندگان دولت ها، و اعضای کارگری و کارفرمایی هیات مدیره آی-ال-او برای دوره سه ساله بعدی ۲۰۱۷ تا ۲۰۲۰ بر اساس برنامه ریزی های قبلی در روز ۱۲ ژوئن برگزار شد. ابتدا طی نشست های جداگانه هر سه گروه کارگری کارفرمایی و دولت، کاندیداهای اصلی و علی البدل در نشست های زیر منطقه ای و منطقه ای تعیین گردیدند. سپس انتخاب اعضا از طریق رأی گیری اصلی هر سه گروه در نشست های جداگانه ای در سالن مجمع عمومی سازمان ملل، به صورت غیر علنی و از طریق سیستم کامپیوتری انجام گرفت.

در جریان این انتخابات جناب آقای مهندس محمد عطاردیان نیز همانند دوره های پیشین، به عنوان عضو جانشین در گروه اعضای هیأت مدیره آی-ال-او برای یک دوره سه ساله دیگر از ۲۰۱۷ تا ۲۰۲۰ رأی آوردند. قابل یادآوری است که در جریان اجلاس ۱۰۳ کنفرانس بین المللی کار که در سال ۲۰۱۴ میلادی (۱۲ خرداد ۱۳۹۲) برگزار شد، انتخابات مربوط به اعضای گروه کارفرمایی هیات مدیره آی-ال-او نیز انجام گرفت و جناب آقای مهندس محمد عطاردیان به عنوان یک عضو هیات مدیره ILO برای یک دوره سه ساله ۲۰۱۷-۲۰۱۴ در جریان رای گیری انتخاب شدند.

ایشان در دوره های قبل، در انتخابات سال های ۲۰۰۸ و ۲۰۱۱ نیز رای آورده و برای سال های ۲۰۱۱-۲۰۰۸ و ۲۰۱۴-۲۰۱۱ به مدت سه سال عضو هیات مدیره ILO بودند. این موقعیتی است ارزشمند برای کانون عالی و کارفرمایان کشور است. حایز اهمیت است که "هیات مدیره" (Governing Body) بازوی اجرایی سازمان بین المللی کار است و در خصوص سیاست گذاری های سازمان تصمیم سازی و تصمیم گیری می نماید. لذا عضو این گروه شدن یک موقعیت شاخص و ارزنده ملی برای خود فرد منتخب و همچنین برای کانون عالی است.

نشست شورای عمومی سازمان بین المللی کارفرمایان، آی-او-یی / IOE

همه ساله یک روز قبل از افتتاحیه کنفرانس های سالانه شورای عمومی آی-او-یی تشکیل جلسه می دهد که کانون عالی نیز به عنوان یک عضو در آن حضور می یابد. به دلیل طولانی بودن پروسه های اداری که در وزارت تعاون کار و رفاه اجتماعی باید طی شود، کانون عالی موفق نشده است که در دو نشست های شورای عمومی آن سازمان در سال های ۲۰۱۶ و ۲۰۱۵ شرکت کند. ولی در نشست شورای عمومی سال ۲۰۱۷ حضور یافت.

موضوعات مختلفی همه ساله در دستور کار نشست شورای عمومی آن سازمان قرار می گیرد ولی امسال یک بند حائز اهمیت در دستور کار آن بحث و بررسی، و تصویب پیشنهاد هیات مدیره آن سازمان برای تغییر و اصلاح بند ۱ از ماده ۱۲ اساسنامه آی-او-یی بود.

پایه طرح پیشنهاد اصلاح بند ۱ ماده ۱۲ اساسنامه آی-او-یی این بود که:

در پی خروج ناگهانی "کنفدراسیون صنعت بریتانیا" Confederation of British Industry / CBI از آی-او-یی، فشار مالی زیادی به بودجه آن سازمان وارد آمد. لذا هیات مدیره آی-او-یی اصلاح بند ۱ ماده ۱۲ اساسنامه آی-او-یی را پیشنهاد نموده بود که در نشست شورای عمومی مطرح و بر پایه اصل ذیل به تصویب رسید.

بند ۱ ماده ۱۲ اساسنامه در وضعیت قبلی و پیش از اصلاح به شرح ذیل بود:

"هر عضو در هر زمان از دوره سال مالی می تواند درخواست ثبت لغو الحاق خود را به هیات مدیره آی-او-یی ارائه کند." لیکن بر اساس راهنمایی "خدمات حقوقی سوئیس"، هیات مدیره آی-او-یی، پیشنهاد نمود که بند مذکور به شرح ذیل تغییر و اصلاح شود:

"هر عضو می تواند حد اقل ۶ ماه قبل از پایان سال درخواست ثبت الحاق کند. خروج اعلام شده تنها در پایان سال مربوطه به مرحله اجرا در خواهد آمد." در طول مدت باقیمانده تا پایان سال نیز نهاد مربوطه از خدمات کامل آی-او-یی برخوردار خواهد بود. اصلاحیه فوق به لحاظ حقوقی، منطقی و معقول لحاظ گردید. زیرا در چنین شرایطی آی-او-یی این فرصت را می یافت تا بودجه خود را در هر دوره متناسب با تغییر و تحولات مالی سال پیش و بر اساس امکانات موجود تعدیل و تدوین کند. اصلاحیه فوق با موافقت اعضای شورای عمومی در نشست به تصویب رسید و کانون عالی نیز با تصویب آن موافقت نمود.

نشست امسال شورای عمومی آی-او-یی، موضوع پرزیدنسی (ریاست) آی-او-یی را نیز در دستور کار داشت. دوره ۳ ساله

پرزیدنتی آقای دنیل فونس دی ریوجا در سال ۲۰۱۷ به پایان رسید و پرزیدنت جدید معرفی بر اساس هماهنگی های قبلی و موافقت اعضای شورا، جایگزین شد. (امور اجرایی سازمان بر عهده دبیر کل است.)

بر اساس روال معمول پرزیدنت آی-او-یی از میان چهره های صاحب نام و فعال در عرصه های بین المللی، و از میان اعضای آی-او-یی انتخاب می شود. این انتخاب با توجه به سوابق ملی و بین المللی فرد مورد نظر و همچنین با توجه به شرایط ملی کشور متبوع وی انجام می شود، زیرا که فرد مورد نظر با پیشنهاد سایر اعضا از دیگر کشورها کاندید می شود و البته در نشست شورای عمومی معرفی می گردد و باید به تایید و تصویب همه اعضا شورای عمومی نیز برسد.

کاندیدای پست پرزیدنتی جدید آی-او-یی آقای Erol Kiresepi از ترکیه بود که در اصل کاندیدای گروه اروپا بود. گزینه مناسبی بود زیرا که ترکیه یک سال (قبل از سال جاری که فعلاً ریاست گروه ۲۰ با آلمان است) ریاست گروه ۲۰ را عهده دار بود. قبل از آن نیز ترکیه یک سال ریاست گروه بی / B (گروه بخش خصوصی) گروه ۲۰ را عهده دار بود.

(گروه ۲۰ شامل ۲۰ کشور بزرگ جهان است که در سال ۱۹۹۹ شکل گرفت. اهمیت این گروه بندی از کشورها از این جهت است که مجموعه اقتصاد این کشورها حدود ۸۵ درصد تولید ناخالص جهانی (Gross World Product (GWP و همچنین ۸۰ درصد تجارت جهانی World Trade و دو سوم جمعیت جهان World population را تشکیل می دهند)

ترکیه در سال های اخیر در عرصه های فنی بین المللی / و نه عرصه های سیاسی بسیار خوب حضور یافته و بسیار خوش درخشیده است. لذا با توجه به سوابق ترکیه در عرصه های فنی بین المللی و سوابق فردی آقای Erol Kiresepi، فرد کاندید شده کشورهای اروپایی مورد تایید و تصویب شورای عمومی قرار گرفت و نامبرده سمت پرزیدنتی سازمان بین المللی کارفرمایان را برای دوره سه ساله ۲۰۱۷ تا ۲۰۲۰ عهده دار گردید.

در نشست شورای عمومی آی-ال-او در سال جاری میلادی، کانون عالی با تنظیم و قرائت متنی در نشست، از خدمات پرزیدنت مستعفی، آقای دنیل فونس، قدردانی نمود و پرزیدنتی جدید ترکیه را نیز تبریک گفت ضمن آنکه کانون عالی در قرائت متن خود تاکید نمود که توان و قدرت آی-او-یی بسته به توانمندی و صلاحیت اعضای آن می باشد. لذ آن سازمان می باید توجه بیشتری معطوف ظرفیت سازی اعضای خود بنماید.

دعوت برای نشست های کارشناسی/تخصصی سه جانبه آی-ال-او:

بر اساس حسن روابط دو جانبه میان آی-او-یی و کانون عالی، سازمان یاد شده همواره کانون عالی را در فهرست اعضای حائز اولویت خود برای بهره مندی از نشست های فنی / تخصصی و بخشی آی-ال-او قرار می دهد. و طی سه سال گذشته موارد متعددی از این دست نشست ها را به انتخاب نمایندگان معرفی شده از سوی کانون عالی اختصاص داده است. از جمله:

- آی-او-یی با ارسال ای-میلی برگزاری یک نشست سه جانبه کارشناسی در خصوص ایمنی و بهداشت در معادن، توسط آی-ال-او را به کانون عالی اعلام نمود.

طبق برنامه این نشست در تاریخ ۲۰-۱۶ ماه اکتبر سال ۲۰۱۷ برابر با ۲۴ تا ۲۸ مهر ماه سال جاری در مقر آی-ال-او در ژنو سوئیس بر پا گردید.

هدف از برگزاری این نشست بازنگری در "دستورالعمل ایمنی و بهداشت در معادن باز"، و در پایان تصویب یک دستورالعمل تجدیدنظر شده در آن خصوص بود.

مقرر شده بود از هر یک از سه گروه کارگری، کارفرمایی و دولت ۸ کارشناس مرتبط با موضوع در آن نشست شرکت کنند که تمامی هزینه های مربوطه از جمله هزینه های رفت و برگشت، اقامت و خورد و خوراک (از طریق پرداخت نقدی/ارزی به شرکت کنندگان در ژنو-غیر از بلیط پروازی که آی-ال-او تدارک می بیند) توسط آی-ال-او تقبل گردد.

آی-او-یی مطابق معمول از کانون عالی درخواست کرد نسبت به معرفی یک کارشناس واجد شرایط و مسلط به موضوع اقدام کند. آی-او-یی از میان افراد معرفی شده خود نیز یک روند گزینشی را اعمال می کند که این گزینش بر اساس دارا بودن

بهترین شرایط توسط کاندیدای مورد نظر و همچنین توزیع متعادل جغرافیایی است. با معرفی از سوی کانون عالی، جناب آقای هرمز ناصرنیا که دارای تخصص و تجارب بسیار در آن زمینه بودند در نشست مربوطه شرکت نمودند.

- طبق اعلام آی-او-یی قرار گردید یک نشست سه جانبه در خصوص مسائل مرتبط با ماهیگیران مهاجر در تاریخ ۲۲-۱۸ ماه سپتامبر سال ۲۰۱۷ برابر با ۲۷ تا ۳۱ شهریور ماه سال جاری ایرانی در مقر آی-ال-او در ژنو سوئیس برگزار شود. هدف از این نشست بحث و گفتگو پیرامون موضوعات مرتبط با ماهیگیران مهاجر بود که در چارچوب قطعنامه مربوط به افزایش رفاه ماهیگیران، مصوب اجلاس ۹۶ کنفرانس بین المللی کار سال ۲۰۰۷ میلادی، انجام می گرفت. طبق برنامه کاری قرار بود این نشست سه جانبه در پایان کار خود به یک جمع بندی کلی برسد و آن جمع بندی نیز در قالب یک قطعنامه تصویب گردد.

طبق اعلام آی-او-یی، مقرر بود در این نشست ۸ کارشناس از گروه کارفرمایی، ۸ کارشناس از گروه دولت ها و ۸ کارشناس از گروه کارگری شرکت نمایند که تمامی هزینه های مترتب بر شرکت کل این گروه شامل: هزینه رفت و برگشت، اقامت، و خورد و خوراک (با پرداخت ارزی/نقدی تأمین هزینه روزانه) توسط آی-ال-او تقبل گردد.

آی-او-یی از کانون عالی، درخواست نمود که نسبت به معرفی یک کارشناس مسلط به موضوع اقدام کند. البته یک پروسه گزینش، از میان کارشناسان معرفی شده از سوی دیگر اعضا نیز توسط خود آی-او-یی انجام می گرفت. قرار بود در پایان نشست مذکور یک قطعنامه صادر شود. (به لحاظ حقوق بین الملل، قطعنامه بیان رسمی یک بیانیه، یک تصمیم، یا عقیده و نظر است که در یک مجمع عمومی به تصویب رسیده باشد و نشان از اهمیت خاص یک موضوع برای اعضا دارد ولی بحث الحاق در آن مطرح نیست.)

کانون عالی برای این نشست تخصصی نیز آقای صادق مظفری خورگو را که دارای سوابق تحصیلی و تجربی در خصوص موضوع برنامه هستند، به عنوان نماینده کانون معرفی نمود و نامبرده در نشست مذکور شرکت نمود.

- طی اعلام آی-او-یی مقرر شده بود که آی-ال-او یک نشست کارشناسی سه جانبه در خصوص موضوع استخدام عادلانه، در ژنو-سوئیس، به تاریخ ۵ تا ۷ سپتامبر سال ۲۰۱۶ میلادی برگزار کند.

آی-او-یی از کانون عالی درخواست کرد نسبت به معرفی یک کارشناس کارفرمایی آگاه به موضوع اقدام کند. قرار شد از میان افراد معرفی شده توسط دیگر اعضا، تنها ۸ فرد واجد شرایط، پس از بررسی های لازم توسط آی-او-یی، گزینش شوند که کل هزینه های شرکت افراد منتخب بر عهده آی-ال-او باشد.

طبق دستور کار نشست، می بایست در پایان کار یک سند راهنما در مورد روش های استخدامی بهینه که مبتنی بر رعایت استانداردهای بین المللی کار، از جمله مقاله نامه آژانس های کاریابی خصوصی است، تدوین می گردید. برای شرکت در این نشست، جناب آقای محمد حسن احمد پور که دارای سوابق بسیار در موضوع نشست است از طرف کانون عالی به عنوان نماینده معرفی شدند که ایشان هم مطابق برنامه های هماهنگ شده به هزینه آی-ال-او در نشست مذکور شرکت نمودند.

- این بار نیز آی-او-یی طی مکاتبه ای موضوع برگزاری یک "نشست تخصصی سه جانبه در مورد ایمنی و بهداشت کار و مهارت در صنعت نفت و گاز، با عملیات اجرایی در مناطق آب و هوایی قطبی و نیمه قطبی در نیمکره شمالی" را به کانون عالی اعلام نمود و درخواست کرد نسبت به معرفی فرد با صلاحیت اقدام شود.

نشست فوق به صورت سه جانبه / با شرکت نمایندگان دولتی، کارگری و کارفرمایی معرفی شده از سوی نهاد های ذیربط کشورها (و البته سپس گزینش شده توسط آی-او-یی)، از تاریخ ۲۶ لغایت ۲۹ ژانویه سال ۲۰۱۶ (سال آتی میلادی) در ژنو، و توسط "سازمان بین المللی کار"، (به اختصار آی-ال-او)، برگزار شد.

در این نشست ابعاد مختلف مسائل مرتبط با ایمنی و سلامت (بهداشت) حرفه ای، و مهارت در صنعت نفت و گاز و البته در مناطق ذکر شده در فوق مورد بحث و بررسی قرار گرفت. هدف نهایی نیز تدوین و تصویب یک جمع بندی از راه های ارتقای ایمنی و بهداشت کار و مهارت در صنعت نفت و گاز در مناطق آب و هوایی قطبی و نیمه قطبی در نیمکره شمالی عنوان شده بود. این بار کانون عالی برای نشست فوق الذکر دو فرد واجد شرایط در حوزه مربوطه به عنوان نمایندگان خود معرفی نمود. آقایان بهزاد حضرتی و محمد حامد امام جمعه زاده هر دو با معرفی کانون عالی به پذیرش تمامی هزینه های مربوطه برای هر دو آقایان توسط آی-ال-او در نشست تخصصی فوق شرکت نمودند.

- آی-او-یی طی ای-میلی اعلام نمود که طبق برنامه ریزی آی-ال-او، سازمان مذکور یک نشست کارشناسی / تخصصی سه جانبه برای تدوین و تصویب "راهنمای کشور صاحب پرچم برای مقابله نامه کار در ماهیگیری به شماره ۱۸۸ مصوب سال ۲۰۰۷" میلادی در ژنو-سویس برگزار می نماید. تاریخ برگزاری این نشست سه جانبه کارشناسی ۲۱ تا ۲۵ سپتامبر سال جاری میلادی مشخص شده بود.

برنامه ریزی کار بر این اساس بود که در این نشست ۸ نماینده کارگری و ۸ نماینده کارفرمایی و همچنین ۸ نماینده دولتی برای شرکت دعوت شوند در شرایطی که هزینه سفر و اقامت و دیگر هزینه های جانبی این افراد توسط آی-ال-او پوشش و تأمین می گردد.

البته حضور دیگر صاحب نظران به عنوان ناظر هم با تقبل تمامی هزینه ها از جانب خود شان نیز بلامانع بود. کانون عالی به عنوان نماینده خود در نشست مذکور آقای صادق مظفری را معرفی نمود که ایشان به هزینه آی-ال-او در آن نشست شرکت نمودند.

- آی-او-یی طی ای-میلی اعلام نمود که قرار است با تولید آی-ال-او، در تاریخ ۲۷ و ۲۸ ماه اکتبر سال میلادی جاری نشست برای بحث و گفتگو پیرامون موضوع "روابط اشتغال در خدمات مخابراتی و در صنعت مرکز تماس"، به خصوص مراکز تماس مرتبط با خدمات مخابراتی برگزار شود. محل برگزاری این نشست شهر ژنو سوئیس تعیین شده است. هدف از برگزاری این نشست گردآوری و تدوین نقطه نظرات مشترکی است که تقویت کننده برنامه های آتی و سیاست گذاری های غیر رسمی آی-ال-او در خصوص موضوع، در سطوح بین المللی، منطقه ای، و ملی است.

طبق اعلام آی-او-یی بنا بود ۶ کارشناس از گروه کارفرمایی و ۶ کارشناس از گروه کارگری برای شرکت در این نشست دعوت شوند که تمامی هزینه های مترتب بر سفر و اقامت آنها بر عهده دبیر خانه آی-ال-او خواهد بود. البته نمایندگان دولتی، و نمایندگانی از سازمان های بین المللی و غیر دولتی نیز می توانند با پذیرش هزینه توسط خود در نشست شرکت نمایند. برای این نشست آقای احمد رفیعی معرفی به عنوان نماینده کانون عالی معرفی شدند و ایشان به هزینه آی-ال-او در نشست شرکت نمودند.

- همچنین از میان نشست های فنی بخشی سازمان بین المللی کار/آی-ال-او، "نشست سه جانبه حفاظت و ایمنی در حمل و نقل جاده ای" همانطور که برنامه ریزی شده بود در تاریخ ۱۲ تا ۱۶ ماه اکتبر سال جاری میلادی در ژنو برگزار شد. نماینده معرفی شده از سوی کانون عالی، جناب نجاتی، نیز پس از طی مراحل اداری لازم در آن نشست شرکت کردند. محور اصلی نشست یاد شده بحث پیرامون موضوعات حائز اهمیت و اساساً اولویت ها در امر حفاظت و ایمنی مسافر و کالا در حمل و نقل جاده ای توسط کارشناسان هر سه گروه دولت، کارگر و کارفرمای شرکت کننده بود.

از میان جمع بندی های این نشست گروه کارفرمایان به ویژه توافق سه جانبه از سوی هر سه گروه دولت و کارگر و کارفرما در خصوص ضرورت گواهی پزشکی الزامی کارگران این بخش، همچنین آزمایشات میزان استفاده از الکل و مواد مخدر، همچنین ضرورت سرمایه گذاری از سوی دولت ها در امر توسعه و بهبود زیر ساخت ها (جاده ها، مکان های استراحت و غیره) و نوسازی و احیای ناوگان جاده ای را مورد استقبال قرار دادند.

به علاوه، در پاسخ به استفاده فزاینده از برنامه های کاربردی (اپلیکیشن های) تلفن موبایل جهت ارتباط کاربران با رانندگانی که خدمات حمل و نقل ارائه می کنند، به ویژه تاکسی ها، نشست مذکور همچنین قطعنامه ای را به تصویب رساند که در آن از دولت ها خواسته شده با برقراری و استقرار مقررات و چارچوب های تنظیم کننده تمامی بازیگران را در شرایطی یکسان قرار دهند و رسمی سازی ارائه کنندگان خدمات حمل و نقل در بخش غیر رسمی را نیز تسهیل نمایند.

کارشناسان گروه کارگری تلاش داشتند تا مسولیت جدیدی را در مورد حمل و نقل سراسری کل زنجیره تأمین (تولید و عرضه) بر دوش کارفرمایان و صاحب کاران تحمیل کنند که در این تلاش موفق نبودند. همچنین کارفرمایان موفق شدند تأیید رسمی هر دو گروه کارگر و دولت را در هر دو مورد ذیل بدست آورند:

اول اینکه زمان آموزش نباید به صورت اتوماتیک از ساعات کار کسر شود، و

دوم اینکه تأمین مالی هزینه های آموزش نباید به صورت سیستماتیک تنها از مسولیت های کارفرمایان باشد.

همچنین براساس دعوت آی-او-یی و معرفی کانون عالی، جناب آقای مهندس نجایی با همراهی آقای سید عمادالدین البرزی در دو نشست جهانی ایمنی و بهداشت آی-او-یی که یکی در تاریخ ۱۷ و ۱۸ سپتامبر ۲۹۱۵ در هامبورگ آلمان و دیگری در تاریخ ۲۶ و ۲۷ سپتامبر ۲۰۱۵ در پاریس برگزار شد شرکت نمودند.

- در برنامه دیگری تحت عنوان "زنان در کسب و کار و مدیریت، به منظور بررسی چالش ها و یافتن راه کارهایی برای توسعه حضور زنان در کسب و کار و کارآفرینی و همچنین پست های مدیریتی، کنفرانسی به صورت مشترک توسط فدراسیون ملی کارفرمایان سنگاپور و دفتر فعالیت های کارفرمایی سازمان بین المللی کار (ACT/EMP) در تاریخ ۳ جولای ۲۰۱۵ در سنگاپور برگزار شد. در این نشست با هدف تقویت استعداد زنان در نیروی کار : زنان در کسب و کار و مدیریت سرکار خانم کتایون سپهری با معرفی از سوی کانون عالی و به نمایندگی کانون عالی شرکت نمودند. سرکار خانم سپهری همچنین در نشست کارشناسی آی-ال-او تحت عنوان توسعه پایدار، کار شایسته و مشاغل سبز که در تاریخ ۴ تا ۹ اکتبر سال ۲۰۱۵ در ژنو-سوئیس برگزار شد با معرفی کانون عالی به عنوان نماینده این کانون شرکت نمودند.

اعطای فرصت های بین المللی آموزشی:

با برنامه ریزی "دپارتمان تحقیق و پژوهش" آی-ال-او، دوره ای تحت عنوان "سیاست های کار و امور اجتماعی برای کار شایسته" در تاریخ ۱۴ تا ۲۸ ماه می سال ۲۰۱۸ (۲۴ اردیبهشت تا ۷ خرداد ۱۳۹۷) در مقر آن سازمان در ژنو-سوئیس برگزار می شود.

این دوره که به دو زبان انگلیسی و اسپانیایی برگزار می شود، به موضوع سیاست های اقتصادی و اجتماعی برای ارتقای کار شایسته و مولد برای زنان و مردان در یک اقتصاد جهانی می پردازد. این برنامه ضمن طرح ساختار و برنامه ها و عملکرد آی-ال-او، محلی برای تبادل نظرات و تجارب میان شرکت کنندگان در رابطه با سیاست ها و درس های آموخته از کار آی-ال-او است. شرکت کنندگان همچنین فرصت خواهند یافت تا در افتتاحیه ۱۰۷مین اجلاس کنفرانس بین المللی کار که در تاریخ ۲۸ ماه می ۲۹۱۸ (۷ خرداد ۱۳۹۷) در ژنو آغاز بکار می کند شرکت نماید. پروسه معرفی فرد واجد شرایط در حال پیگیری است.

در مرداد ماه سال جاری (۲۲-۲۴ آگوست سال ۲۰۱۷ میلادی) یک کارگاه آموزشی با عنوان "تقویت نهادهای ملی کارفرمایی" در تهران برگزار شد. این برنامه با هماهنگی های به عمل آمده قبلی میان کانون عالی انجمن های صنفی کارفرمایی ایران و دبیرخانه سازمان بین المللی کار مستقر در ژنو به اجرا در آمد که طی آن دبیر کل سازمان بین المللی کارفرمایان (آی-او-یی)، خانم لیندا کروم جونگ، و مدیر و طراح برنامه های آموزش مرکز آموزش بین المللی تورین (زیر مجموعه سازمان بین المللی کار و بازوی آموزشی آن سازمان در تورین ایتالیا)، آقای پاولو سالوای، و همچنین متخصص ارشد

امور کارفرمایی دفتر فعالیت های کارفرمایی سازمان بین المللی کار، آقای راوی پیریس، به ایران سفر نموده و هر یک در چارچوب وظایف و دستور کارهای مشخص خود در بحث های کارگاه مورد اشاره در تهران شرکت نمودند. ورود مسئولین ارشد مورد اشاره از نهاد های بین المللی به تهران پس از طی پروسه های اداری لازم از طریق مراجع ذیصلاح اداری کشوری، از جمله وزارت امور خارجه، صورت گرفته بود. برگزاری این فعالیت آموزشی به ابتکار "کانون عالی انجمن های صنفی کارفرمایی ایران" در چارچوب برنامه های همکاری فنی این نهاد با سازمان بین المللی کار صورت گرفت.

در جریان بحث های مطروحه در کارگاه آموزشی یاد شده در فوق، آقای راوی پیریس سوالی در خصوص قانون جدید نظام تامین اجتماعی در ایران مطرح نمود که مقرر شد ارائه اطلاعات و گزارش مربوطه پس از پایان برنامه کارگاه به صورت مکتوب انجام شود.

در عین حال حضور آقای پاولو ساوای مدیر و طراح برنامه های آموزشی مرکز آموزش بین المللی تورین در ایتالیا، در چارچوب برنامه این کارگاه آموزشی، موجب شد تا ایشان از کانون عالی انجمن های صنفی کارفرمایی ایران دعوت کند تا نماینده ای برای شرکت در یک دوره آموزشی تحت عنوان "ارتقای مشارکت نهادهای ملی نمایندگی کارفرمایی در بحث های مرتبط با سیاست گذاری های تامین اجتماعی" معرفی نماید. این دوره در دو بخش طراحی شده بود:

الف) آموزش از راه دور به مدت ده روز از تاریخ ۲۸ شهریور تا ۷ مهر (۱۹ تا ۲۹ ماه سپتامبر ۲۰۱۷) که شرکت کنندگان می باید با مطالعه گزارش ها و اسناد ارسالی مرکز تورین یک فرم ارزیابی را تکمیل و ارائه می کردند و ضمناً یک گزارش کشوری هم در رابطه با وضعیت نظام تامین اجتماعی و چگونگی مشارکت نهاد های ملی نمایندگی کارفرمایی تهیه، و قبل از شرکت در دوره در محل تورین به مرکز آموزش بین المللی تورین ارائه می کردند.

ب) آموزش رو در رو / در محل مرکز در تورین ایتالیا به مدت چهار روز از ۱۰ تا ۱۳ مهر ماه (۲ تا ۵ ماه اکتبر ۲۰۱۷) خانم شهره تصدیقی با معرفی از سوی این کانون عالی به عنوان نماینده کانون عالی در این دوره شرکت کردند که در حاشیه آن با مدیر و دیگر مسئولین مرکز بین المللی آموزش تورین ملاقات و در خصوص اعطای همکاری بیشتر از سوی آن مرکز به کانون عالی مذاکرات لازم انجام شد که در نتیجه قرار شد یک برنامه همکاری فنی آی-ال-او برای کانون عالی به صورت گسترده و سه جانبه در اوایل سال میلادی آتی در تهران برگزار شود. این برنامه در آی-ال-او در حال برنامه ریزی و تدوین است. همچنین به دعوت مرکز بین المللی آموزش تورین در ایتالیا، کانون عالی آقای محمد حسن احمد پور را به عنوان نماینده این کانون برای شرکت در دوره ظرفیت سازی برای حمایت اجتماعی به تورین اعزام نمود.

اعطای همکاری های فنی و مالی آی-ال-او به کانون عالی

با انجام مذاکرات و هماهنگی های قبلی، و پیگیری تدارکات و اقدامات لازم، یک هیأت تخصصی کارشناسی از آی-ال-او و آی-او-یی در مرداد ماه (ماه آگوست سال جاری میلادی) وارد تهران شدند تا در کاری مشترک با کانون عالی، یک برنامه همکاری فنی در قالب برگزاری یک "کارگاه تبادل تجربیات و آموزش ها"، در تهران به اجرا درآید.

این برنامه به مدت سه روز، در تاریخ ۲۱ تا ۲۳ مرداد ماه (۱۲ تا ۱۴ ماه آگوست) با شرکت ۴۵ نماینده معرفی شده از سوی تشکلات کارفرمایی تهران و شهرستانها، با شایستگی به اجرا درآمد به گونه ای که علاوه بر برنامه همکاری تخصصی کارشناسی، همکاری مالی آی-ال-او را نیز به مبلغی نزدیک به ۸۰۰ میلیون ریال برای کانون عالی در برداشت که پروسه انتقال آن وجه از طریق مناسبات مالی آی-ال-او با دفتر سازمان ملل در تهران انجام شد و سپس به حساب بانکی کانون عالی واریز گردید.

علاوه بر برنامه کاری فوق، دبیر کل آی-او-یی، خانم لیندا کروم جونگ (تبعه هلند) نیز طی دیداری از کشورمان ملاقات کاری و گفتگویی با مقامات ارشد و اعضای هیات مدیره کانون عالی داشتند. خانم دبیر کل در تمام نشست های سه روزه برنامه کارگاه تهران شرکت نمودند و در روز پایانی نیز با اعضای هیات مدیره کانون عالی یک ملاقات کاری برگزار شد.

این همکاری فنی و مالی با کانون عالی در شرایط انجام شد که سازمان بین المللی کار با مشکلات مالی فراوانی روبرو است و دریافت همکاری فنی توأم با کمک مالی مستلزم تلاش و پیگیری های بسیار بود که با توجه به حسن روابط کانون عالی با نهاد بین المللی طرف کاری این کار با موفقیت به انجام رسید.

به عنوان اولین اقدام برای موفقیت برنامه از افرادی به عنوان شرکت کننده دعوت شد که ضمن علاقمندی به موضوع برنامه، به زبان انگلیسی نیز آشنایی داشتند. این امر کمک بسیار نمود تا میان سخنرانان خارجی و شرکت کنندگان در برنامه یک تعامل دو طرفه و زنده برقرار گردد که این امر به مشارکت افراد در بحث ها، و غنای تعامل گروهی کمک بسیار نمود.

علاوه بر این، گزینش دو مترجم مسلط و متبحر به مسایل روز بین المللی برای همکاری در کار ترجمه زنده مباحث هم موجب شد تا بهترین طریق برقراری ارتباط میان سخنرانان با حاضرین فراهم آید.

برگزاری یک کارگاه آموزشی دیگر در قالب "ظرفیت سازی و تقویت نهادهای ملی کارفرمایی" از جمله برنامه های دیگر همکاری فنی بود که آی-ال-او برای کانون عالی برنامه ریزی نمود. این برنامه همکاری در تهران به اجرا در آمد.

برای این برنامه نیز آی-ال-او مبلغی بالغ بر ۷۰۰ میلیون ریال به عنوان همکاری مالی در اجرای برنامه به کانون عالی پرداخت نمود.

سفر دو دبیر کل آی-او-یی به تهران برای گسترش همکاری ها:

با انجام مذاکرات و هماهنگی های لازم میان کانون عالی و دبیر کل آی-او-یی، و طی مکاتبات رسمی، به امضای جناب آقای مهندس عطاردیان، در طول سه سال گذشته دو دبیر کل از سازمان بین المللی کارفرمایان مستقر در ژنو-سوئیس از ایران دیدار نمودند.

آخرین مورد مربوط به دیدار خانم لیندا کروم جونگ دبیر کل کنونی آی-او-یی از تهران بود که در ماه مرداد سال جاری انجام گرفت. سفر وی به منظور آشنایی نزدیک با ایران و مذاکره و گفتگو برای همکاری با اعضای هیات مدیره کانون عالی بود.

خانم دبیر کل در طول سفر خود از تهران، و سپس در چارچوب سفر غیر کاری و برنامه ریزی های شخصی خود، به همراه همسر و فرزند خود از شهرهای یزد و اصفهان و شیراز دیدار نمود.

مورد دوم سفر آقای برنت ویلتون دبیر کل وقت سازمان بین المللی کارفرمایان / آی-او-یی به ایران بود. هدف از این دیدار آشنایی بیشتر ایشان با کشور ایران و همچنین با فعالیت های کانون عالی از نزدیک بود. دیدار وی از ایران با ملاقات هایی با رئیس سازمان تامین اجتماعی و همچنین رئیس دفتر ریاست جمهوری جناب آقای نهاوندیان همراه بود.

در مجموع هدف از هر دو دعوت از دبیر کل های وقت آی-او-یی، گسترش مناسبات و "روابط ایران و کانون عالی" با سازمان بین المللی کارفرمایان و اخذ همکاری های فنی و مالی از سازمان بین المللی کار بود، که مورد اخیر می باید با رایزنی های آی-او-یی به عنوان تسهیل کننده روند اخذ این همکاری صورت پذیرد.

امضای تفاهم نامه همکاری میان "کانون عالی انجمن های صنفی کارفرمایی ایران" و "فدراسیون کارفرمایان و صنعتگران قبرس"

بنا بر مذاکراتی که بر پایه دعوت جناب آقای آندراس کوزوپیس، سفیر محترم جمهوری قبرس با کانون عالی و در دفتر جناب مهندس عطاردیان بنیان گذار کانون عالی در تهران انجام گرفت علاقمندی طرفین برای امضای یک یادداشت تفاهم همکاری میان نهاد های نمایندگی کارفرمایی دو کشور ابراز شد.

سپس در پی دیدار یک هیات بازرگانی قبرس از ایران و ابراز علاقمندی برای برقراری روابط دو جانبه تجاری و یافتن راههای همکاری متقابل، که یقیناً به نفع هر دو طرف خواهد بود، تفاهم نامه ای میان "کانون عالی انجمن های صنفی کارفرمایی ایران" و "فدراسیون کارفرمایان و صنعتگران قبرس" منعقد شد.

این یادداشت تفاهم به نمایندگی و از طرف کانون عالی انجمن های صنفی ایران توسط جناب آقای محمد عطاردیان، رئیس، و به نمایندگی و از طرف فدراسیون کارفرمایان و صنعتگران قبرس توسط جناب آقای کریستوس میخاییلیدیس، رئیس در تهران و به تاریخ ۱۶ ماه مارس سال ۲۰۱۶ به امضا رسید. بدیهی است موفقیت هر یادداشت تفاهم صرفاً نه به لحاظ تشریفاتی فقط امضای آن است بلکه پیگیری مفاد آن و اجرایی ساختن محتوایی آن است. در این ارتباط کانون عالی در دو مقطع تلاش داشته است تا مفاد یادداشت تفاهم امضا شده با طرف روسی را احیاء نماید ولی متأسفانه این تلاش تاکنون به دلیل عدم تمایل عملی از سوی طرف مقابل چندان موفقیتی به همراه نداشته است.

همکاری و تعامل پیوسته به سازمان ملی استاندارد

کانون عالی در جهت تامین منافع ملی، و حفظ مواضع و منافع بخش خصوصی، از طریق اطلاعاتی که از طریق سازمان بین المللی کارفرمایان آی-او-یی، دریافت می کند، همواره با سازمان ملی استاندارد در هماهنگی و تعامل بوده است. آخرین مورد آن انعکاس مراتب و هماهنگی با سازمان ملی استاندارد در خصوص ایزو ۲۶۰۰۰ و تلاش سازمان بین المللی استاندارد برای تدوین و تصویب استانداردهای مرتبط به کار و امور اجتماعی است که این اقدام در چارچوب وظائف و دستورالعمل سازمان بین المللی استاندارد نبوده و البته با ایستادگی، مقاومت، و تلاش های سازمان بین المللی کار و سازمان بین المللی کارفرمایان در این عرصه نتوانسته است موفقیتی بدست آورد.

در آخرین اقدام از این دست، سازمان بین المللی استاندارد تلاش داشت تا یک "کمیته فنی در خصوص موضوع مسئولیت اجتماعی" تشکیل دهد و در این ارتباط یک پیشنهاد رسمی تنظیم و به اعضا ارائه نمود. این پیشنهاد رد شد به این گونه که اعضای آن سازمان رای مثبت به آن پیشنهاد ندادند و لذا طبق اطلاع رسانی دبیرخانه سازمان بین المللی استاندارد، ضرورتی برای تصمیم بیشتر هیات مدیره فنی آن سازمان روی این موضوع نخواهد بود. کانون عالی در این خصوص از پیش از زمان رای گیری، با سازمان ملی استاندارد در ارتباط و هماهنگی کامل بود.

نتیجه رای گیری برای پیشنهاد تشکیل یک کمیته فنی (TS/P 267) این گونه بود: ۲۳ رای مثبت، ۱۳ رای منفی و ۱۶ رای هم ممتنع، در شرایطی که برای تصویب آن پیشنهاد به رای مثبت اکثریت دو سوم آرا نیاز بود، که این اکثریت حاصل نشد.

آی-او-یی از تمامی اعضای کارفرمایی که در خصوص پیشنهاد (TS/P 267) با نهاد های ملی استاندارد در کشورهای متبوع خویش رایزنی کردند، از جمله کانون عالی، قدردانی نمود.

در خصوص اقدام دوم سازمان بین المللی استاندارد، یعنی رای گیری مجدد جهت "بازنگری / Revise" یا "تایید / Confirm" ایزو ۲۶۰۰۰ توسط اعضای آن سازمان نیز کانون عالی با انعکاس مراتب به سازمان ملی استاندارد، با آن سازمان در هماهنگی لازم بوده است.

از آنجا که این رای گیری نیاز به احتساب اکثریت دو سوم آرا ندارد لذا به گفته آی-او-یی این خطر هست که سازمان مذکور بتواند برای "بازنگری ایزو ۲۶۰۰۰" حمایت بیشتر اعضا یش را جلب کند. شواهد موجود حاکی از آن دارد که سازمان بین المللی استاندارد با تلاش برای نتیجه "بازنگری" آن ایزو مهندسی می کرده است.

تلاش سازمان بین المللی کارفرمایان و سازمان بین المللی کار بر آن است که نتیجه رای گیری "تایید" ایزو ۲۶۰۰۰ باشد و نه به بازنگری آن. زیرا که برای این چنین بازنگری هیچ گونه درخواستی از سوی اعضای سازمان بین المللی استاندارد مطرح نشده است لذا توجیهی برای ضرورت بازنگری در آن نیست.

آخرین اقدام جاری کانون عالی که در سطح ملی و بین المللی

آخرین اقدام کانون عالی که در سطح ملی و بین المللی جاری است رفع چالش عدم اجرای اصل سه جانبه گرایی در نظام مشورتی و سیاست سازی و سیاست گذاری نظام تامین اجتماعی در ایران است. در این خصوص گزارشی از چگونگی نظام حمایت های اجتماعی در کشور، همچنین تحولات مثبت ملی در این عرصه و البته نقص و نقض سه جانبه گرایی در سیاست گذاری های نظام تامین اجتماعی در کشور تنظیم و به بخش های ذیربط سازمان بین المللی کار آی-ال-او و همچنین مرکز آموزش بین المللی تورین در ایتالیا تسلیم شده است. گزارش از دیدگاه مسئولین هر دو نهاد یاد شده در فوق مفید بوده و با درخواست کانون عالی مذاکراتی در ژنو در جریان است تا همکاری های فنی تخصصی آن سازمان برای کانون عالی تدوین و تصویب شود.

تلاش کانون عالی بر آن است که همکاری فنی مورد اشاره در قالب برگزاری نشست ها و کنفرانس های سه جانبه در تهران به اجرا در آید.

در سطح ملی نیز این تلاش انجام شده است و پیگیری های لازم نیز در جریان است. برای آگاهی از ریشه موضوع قابل ذکر است که:

در سال ۱۳۵۴ هجری شمسی (۱۹۷۵ میلادی) قانون تامین اجتماعی جایگزین قانون بیمه اجتماعی کارگران شد و در نتیجه آن سازمان تامین اجتماعی احداث شد.

سازمان تامین اجتماعی نیروهای کار مزدبگیر را تحت پوشش قرار می دهد و همچنین این پوشش را به افراد خوداشتغالی که داوطلبانه طالب حمایت اجتماعی هستند را نیز گسترش می دهد.

در حال حاضر، سازمان تامین اجتماعی به عنوان اصلی بیمه گذار غیر دولتی، خدمات بیمه و خدمات درمانی بسیاری را به اشکال پرداخت های کوتاه مدت و بلند مدت برای ۱۱ میلیون فرد بیمه شده بعلاوه خانواده آنها، و نیز یک میلیون و دویست هزار بازنشسته و ذی نفع تامین می کند. این اشکال پرداختی با عناوین مختلفی از جمله (سالخوردگی، معلولیت و از کار افتادگی و بازماندگان، بارداری، بیماری، بیمه بیکاری، کمک هزینه ازدواج، ادوات کمک های پزشکی، کمک هزینه تدفین و دیگر انواع وام انجام میگردد.

بر اساس قانون، سازمان تامین اجتماعی یک نهاد غیر دولتی است که منابع مالی آن توسط بیمه شوندگان (۷ درصد از میزان حقوق دریافتی شان)، کارفرمایان (۲۳ درصد)، و دولت (تنها ۳ درصد) می شوند و اساساً هیچ گونه وابستگی به دولت ندارد.

علاوه بر این، حمایت اجتماعی به افراد خود اشتغال هم که به صورت داوطلبانه بین ۱۲ تا ۱۸ درصد درآمد خود را (بسته به خدمات مورد درخواست) سهم بیمه می پردازند گسترش یافته است.

جهت یادآوری اینکه در سال ۱۳۸۴ هجری شمسی (۲۰۰۵ میلادی) محمود احمدی نژاد رئیس جمهور ایران شد و تا سال ۲۰۱۳ نیز ریاست جمهوری را عهده دار بود. یکی از سیاست های اجرایی وی کاهش حجم دولت و ادغام سه وزارتخانه: «وزارت کار و امور اجتماعی»، «وزارت تعاون» و «وزارت رفاه و تامین اجتماعی» و احداث یک وزارتخانه جدید و ادغامی به نام «وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی» بود. به تبع آن سازمان تامین اجتماعی هم تحت نظارت همین وزارتخانه جدید قرار گرفت. پیش

از آن سیاست گذاریهای مالی و اجرایی آن در یک شورای عالی مرکب از تامین کنندگان منابع مالی سازمان به صورت سه جانبه صورت می‌گرفت که با تشکیل وزارت خانه ی جدید آن شورای عالی منحل شد و بودجه سازمان تامین اجتماعی، که بطور سه جانبه تامین میشد و هنوز هم میشود، در اختیار دولت، که کمترین سهم را در تامین این بودجه دارد، قرار گرفت. از آن زمان مطلقاً هیچ گونه مشارکتی از طرف شرکای اجتماعی در سیاست گذاریهای آن سازمان وجود ندارد و تمامی تصمیمات آن به صورت انحصاری توسط دولت گرفته می‌شود. این در صورتی است که بخش اعظم درآمد سازمان تامین اجتماعی از طریق سهم بیمه مشارکتی کارفرمایان تامین می‌شود. اگر درصد سهم هر یک از شرکای اجتماعی در نظر گرفته شود، مشخص می‌شود که سهم تامین مالی کارفرمایان ۷۰ درصد، کارگران ۲۱ درصد، و دولت تنها ۹ درصد است.

سالهست که همین سهم کوچک ۹ درصدی هم توسط دولت پرداخت نشده‌است و در حال حاضر، دولت نزدیک به یکصد و سی هزار میلیارد تومان یعنی حدود (۳۰ میلیارد دلار) به سازمان تامین اجتماعی بدهکار است. اگر از نگاه کارفرمایان به این موضوع نگاه شود، روند کنونی کاملاً ناروا، ناعادلانه، غیرمنطقی، و مهم‌تر از آن در تناقض با استانداردهای جهانی است.

کانون عالی انجمن‌های صنفی کارفرمایی ایران معترض اصلی این وضعیت بوده‌است. این کانون تلاش‌های بسیاری برای اصلاح این روند از طریق پیشنهاد و ارائه یک اصلاحیه ۱۳ و احیای اصل سه جانبه گرایی انجام داده است. این پرونده حتی یک بار به مجلس ایران هم راه یافت که متأسفانه به بهانه اینکه طرح فوریتی ندارد با موفقیت روبه‌رو نشد. امروز همراه با مشارکت فعال اتحادیه‌های کارگری، کانون عالی انجمن‌های صنفی کارفرمایی ایران و سایر تشکل‌های کارفرمایی پیش نویس یک الحاقیه را تنظیم کرده‌است تا مجدداً پرونده را از طریق مراجع قانون گذاری و اجرایی به جریان بیاورد. الحاقیه پیشنهادی توسط کانون عالی انجمن‌های صنفی کارفرمایی ایران درباره قانون تامین اجتماعی این الحاقیه، به عنوان تبصره ۳ ماده ۱۷ نظام جامع رفاه و تامین اجتماعی ارائه می‌گردد:

تبصره ۳:

ارگان اجرایی سازمان تامین اجتماعی که در تیر ماه سال ۱۳۵۴ هجری شمسی (ژوئیه میلادی ۱۹۷۵) به تصویب رسیده، و اصلاحیه های بعدی و پیوست آن، با نام سازمان تامین اجتماعی تحت نظارت و مدیریت وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی فعالیت خواهد کرد. به همین ترتیب نظام حمایت اجتماعی بر اساس اصل سه جانبه گرایی ایجاد شده و توسط شورای عالی تامین اجتماعی اداره خواهد شد (ترکیب آنها در الحاقیه توضیح داده شده است).

همچنانکه ذکر شد برای اصلاح وضعیت کنونی، کانون عالی انجمن‌های صنفی کارفرمایی ایران، از طریق گفتگوهای مثبت و سازنده با تمامی مراجع مجریه و مقننه، به تلاش های خود ادامه خواهد داد.

در این رابطه سازمان بین‌المللی کار نیز می باید تلاش نماید تا دولت را به طریق سازنده و از طریق ارائه همکاری های فنی متقاعد نماید که نظام تامین اجتماعی را به عنوان ابزاری برای ایجاد شرایط زندگی برتر و شرایط کاری بهتر برای همگان تلقی نماید اگر چنانچه چارچوب سیاست گذاری های آن با مذاکره و مشارکت فعال نهاد ملی نمایندگی کارفرمایی تدوین شود. و در این ارتباط، گسترش همکاری های فنی، جهت ظرفیت سازی و توانمند سازی دولت و شرکای اجتماعی آن باید در اولویت های سازمان های بین‌المللی ذیربط، و از جمله سازمان بین‌المللی کار قرار گیرد.

پیگیری های لازم برای اخذ همکاری های موثر آی-آل-اوه به تهران نیز توسط کانون عالی در جریان است.

تنظیم گزارش در خصوص دستور کار جهانی ۲۰۳۰ سازمان ملل، اهداف توسعه پایدار

خدمت همه حضار گرامی سلام می کنم و خوشحالم فرصتی فراهم آمد تا در این جمع دوستان و همکاران و دیگر عزیزان دقایقی در خصوص موضوعی که برای من مقرر شده، که همان "دستور کار جهانی توسعه پایدار سال ۲۰۳۰" میلادی است صحبتی داشته باشم.

در جریان هستید که در ماه سپتامبر سال ۲۰۱۵ میلادی، در نشست مجمع عمومی سازمان ملل متحد، "دستور کار توسعه پایدار ۲۰۳۰"، مشتمل بر ۱۷ هدف مشخصی که در آن ترسیم و مقرر شده، با رأی مثبت بیش از ۱۹۰ کشور به تصویب رسید تا رهبران جهان سیاست گذاری های ملی خود را مبتنی بر دستیابی به آن اهداف تدوین و به اجرا گذارند. دستور کار توسعه پایدار در واقع یک دستور کار جهانی است.

قبل از شکافتن موضوع "دستور کار جهانی توسعه پایدار ۲۰۳۰"، فکر کنم بهتر است کمی به شرایطی که بسترساز ورود جامعه جهانی به این موضوع شد بپردازیم. من آن شرایط بستر ساز را با مقدمه ذیل شرح می دهم.

مقدمه:

یقیناً موافق هستید که جهان همواره در حال تغییر و تحولات عمده ای بوده است. ولی دنیای امروزی شاهد تغییر و تحولاتی است که در گذشته، حداقل در دو سه دهه اخیر، بی سابقه بوده است.

ما در عصری مملو از آشفتگی های سیاسی / اجتماعی / اقتصادی، و دگرگونی و دگر سازی زندگی می کنیم. نا امنی، نا برابری و تحمل ناپذیری در دنیای امروزی ما گسترش یافته است. بسیاری از قدرت های جهانی منابع عظیم و ارزشمند مالی رو صرف و خرج سلاح های مرگبار می کنند در حالیکه از سرمایه گذاری های لازم روی انسانها می کاهند. به رغم برخی دستاوردها، فقر جهانی فزونی یافته و بسیاری ملت ها در آرزوی یافتن شغل و رویای یک زندگی مناسب و شایسته هستند در حالیکه آنچه اغلب نصیبشان می شود وعده و وعید، و تعلل است.

در کل می توان گفت که امر مسلم های گذشته جای خود را به ابهامات، پرسش ها، و تحولات سریع و پیوسته ای داده است که دیگر نمی توان آینده را بسادگی بر پایه شواهد و قرائن گذشته ترسیم نمود.

رفع بحران های جهانی همواره در دستور کار نهاد و آژانس های بین المللی و در رأس آنها سازمان ملل متحد بوده است ولی وخامت شرایطی که در بالا اشاره کردم بستری فراهم آورد تا در سال ۲۰۰۰ میلادی توجه به خصوص کشورها، از طریق سازمان ملل متحد، به تدوین برنامه های کار جهانی تشدید شود، زمانی که ۱۸۹ کشور جهان هشت هدف مشخص را به عنوان "اهداف توسعه هزاره" تا سال ۲۰۱۵ میلادی تدوین و تصویب کردند. اهداف توسعه هزاره Millennium Development Goals اصطلاحاً "ام-دی-جی ز" نامیده شد، و سازمان ملل متحد هم در اصل پایگاه گفتگو و طرح مواضع ملت ها، توسط دولت های متبوع، به نمایندگی از سوی ملل جهان، بوده است.

فقرزدایی با تعریف مشخصی از فقر، شامل افرادی که با کمتر از یک دلار در روز زندگی می کنند، به عنوان اولین هدف "ام-دی-جی ز" در سرلوحه اهداف هشت گانه توسعه هزاره قرار گرفت.

ولی در پایان سال ۲۰۱۵ میلادی، یعنی زمان مقرر شده برای دستیابی و تحقق "اهداف توسعه هزاره"، یک جریان بطور گسترده مورد تایید جهانی قرار گرفت و آن جریان این بود که بسیاری از کشورها در مسیر حصول به اهداف مقرر شده قرار ندارند و بسیاری از ملت ها نیز از قافله توسعه عقب مانده اند. علیرغم برخی دستاوردها، میزان توسعه و پیشرفت کشورها نا متوازن و نا متناسب، نابرابری همچنان پایدار، و فقر جهانی پا برجاست.

به این ترتیب بود که در ماه سپتامبر سال ۲۰۱۵ میلادی، ۱۹۳ رهبر جهان در سازمان ملل متحد به گرد هم آمدند و با ترسیم

و تدوین ۱۷ هدف جهانی، به عنوان یک دستور کار جهانی، برای رسیدن به توسعه فراگیر و پایدار در سطح جهان تا سال ۲۰۳۰ میلادی به توافق رسیدند.

"دستور کار جهانی توسعه پایدار سال ۲۰۳۰"، Sustainable Developments Goals اصطلاحاً "اس-دی-جی ز"، همراه با مجموعه اهداف مشخصی برای رسیدن به توسعه پایدار تا سال ۲۰۳۰ میلادی متعهد گردید تا بر پایه دستاوردهای اهداف توسعه هزاره، به اهداف دست نیافته و نیمه تمام آن پردازد.

اینک همه توجهات به سمت و سوی کار خطیر و دشوار اجرای دستور کار جهانی سال ۲۰۳۰ معطوف گردیده است. اهداف جدید اس-دی-جی ز، که به عنوان اهداف جهانی در قالب یک دستور کار برای همه آن ۱۹۳ کشور شناخته شده است، بطور کلی می خواهد به فقر مطلق پایان دهد، گرسنگی و نابرابری را از میان ببرد، در مورد تغییرات جوی و زیست محیطی اقدام کند، دستیابی به بهداشت و آموزش را ارتقا بخشد، نهادهای قدرتمند و مشارکت عمومی را تقویت نماید و بسیاری دیگر.

اهداف توسعه پایدار:

اشاره ای هم به اهداف مندرج در دستور کار جهانی ۲۰۳۰ به عنوان اهداف توسعه پایدار داشته باشیم. دستور کار جهانی و رسمی برای توسعه پایدار، مصوب ۲۵ سپتامبر سال ۲۰۱۵ میلادی، دارای ۹۲ پاراگراف است که پاراگراف اصلی آن به شماره ۵۱ همان پاراگرافی است که ۱۷ اهداف توسعه پایدار را مشخص می کند، به این شرح:

- پایان دادن به فقر، در هر کجا و به هر شکل آن
- پایان دادن به گرسنگی، در هر کجا و به هر شکل آن
- تأمین بهداشت و رفاه مناسب برای همه سنین
- تأمین آموزش و پرورش فراگیر و برابر، و ارتقای فرصت های آموزش پایدار برای همه
- برابری جنسیت و توانمند سازی همه زنان و دختران
- دستیابی به آب پاک و بهداشتی برای همه
- تضمین دستیابی به انرژی پاک و مدرن (به روز شده)
- رشد اقتصادی و کار شایسته
- تقویت نوآوری، ایجاد زیر ساخت ها، صنعتی سازی پایدار و فراگیر
- کاهش نابرابری در درآمد
- ساخت شهرها و شهرک نشین های فراگیر و امن و پایدار و انعطاف پذیر
- تامین طرح های پایدار برای تولید و مصرف مسئولانه
- اقدام فوری در مبارزه با تغییرات جوی و اثرات آن، از طریق تنظیم تولید گازهای گل خانه ای و ترویج تحولات در انرژی های تجدید پذیر
- زندگی در زیر آب - حفظ و استفاده پایدار از اقیانوسها، دریاها و منابع دریایی برای توسعه پایدار
- زندگی روی زمین - محافظت، بازیابی و ترویج استفاده پایدار از اکوسیستم های زمینی، مدیریت پایدار جنگل ها، مبارزه با بیابان زایی، توقف در فرسایش زمین
- توقف در از دست رفتن تنوع زیستی
- صلح و عدالت، و نهاد های قدرتمند - ارتقای جوامع صلح آمیز و فراگیر برای توسعه پایدار، دسترسی به عدالت برای همه و ایجاد نهادهای موثر، پاسخگو در تمام سطوح
- مشارکت برای اهداف - تقویت ابزارهای اجرایی و احیای مشارکت جهانی برای توسعه پایدار.

اگر چنانچه اهداف فوق الذکر تحقق یابند یعنی آنکه تا ۱۵ سال آینده که سال ۲۰۳۰ میلادی است فقر مطلق از میان رفته است، نا برابری بر طرف شده و چالش های تغییرات آب و هوایی نیز پایان داده شده است. به اعتقاد نماینده کارفرمایی ایران برای تحقق دستور کار ۲۰۳۰ می باید سه جریان به اجرا گذارده شود.

اولین جریان انتشار و آگاه سازی نسبت به آن دستور کار است. این امری ضروری است، زیرا هنوز شناخت عمیق عمومی نسبت به این موضوع نیست و آگاهی اندک و محدودی نسبت به "دستور کار توسعه پایدار" سازمان ملل در میان دست اندرکارانی است که می باید آنرا به اجرا گذارند. و البته ارتقای سطح آگاهی هزاران مجری و نقش آفرین این صحنه، از جامعه صاحبان کسب و کار گرفته تا محافل دولتی، اتحادیه های صنفی، جوامع مدنی ملی و بین المللی، یک چالش بزرگ است.

دومین جریان ترویج اجرای موثر آن دستور کار است. این نیز یک امر ضروری است اگر چنانچه بخواهیم مفاد آن دستور کار را صرفاً از روی کاغذ به اجرا در آوریم. "اجرا" به مفهوم آنکه دولت ها با مشارکت صاحبان کسب و کار، اتحادیه های صنفی و گروه های مدنی سراسر جهان اقدامات موثر برای عملی ساختن الزامات مسلم توسعه پایدار در کشورها به عمل آورند. همچنین "اجرا" به مفهوم پیاده کردن آن الزامات در سیاست ها گذاری ها، و وارد ساختن آن سیاست ها در ساختار های بسیار پیچیده و متنوع سازمانی است. و نهایتاً "اجرا" به مفهوم این تضمین است که دستور کار دارای همان نتایجی است که اهداف اساساً بر پایه آن نتایج طراحی شده اند، و در کل یعنی رشد اقتصادی پایدار و فراگیر، کار شایسته برای همگان، و رفاه و سعادت جمعی، با توجه به سطح اختلاف توسعه و ظرفیت های ملی است.

سومین جریان هم تلاش برای بالا بردن توان و ظرفیت دولت ها، و دیگر بازیگران یعنی صاحبان کسب و کار و جامعه مدنی برای اجرای دستور کار جهانی ۲۰۳۰ است. این جریان از طریق تقویت برنامه های مؤثر آموزشی و دیگر فعالیت های ظرفیت سازی محقق خواهد شد. در این ارتباط بسیار حائز اهمیت است که فعالیت بین المللی بنگاه ها و شرکت های کوچک و متوسط دست کم گرفته نشود زیرا این گروه از شرکت ها با رتبه بندی متوسط، بسیار در سطح بین المللی فعال بوده اند و دقیقاً همین گروه است که به واقع نیازمند حمایت و همکاری بیشتر می باشد.

نماینده کارفرمایی ایران تاکید می کند به عنوان یک اصل پذیرفته شده بین المللی، توسعه پایدار تنها توسط دولت ها محقق نمی شود و همانطور که گفتم نیازمند مشارکت فعال تمامی بخش های جامعه است. در این راستا، صاحبان کسب و کار و صنعت با طرح ابتکارات و نوآوری ها در افزایش رفاه و نیکبختی و در رفع و حل چالش ها نقشی حیاتی در امر توسعه اقتصادی / اجتماعی کشورها ایفا می کنند. از این رو بهبود فضای تیره و تار و بیمار گونه سرمایه گذاری در کشورها امری حیاتی در روند توسعه ملی و فقر زدایی است.

جهان ما امروز بسیار پیچیده تر از هر زمان دیگری است. فقر مطلق، گرم شدن کره زمین، خشونت افراط گرایی و تروریسم، بحران انسانی، بحران مهاجرت و پناهندگی و بسیاری دیگر معضلات نیازمند یک سازمان ملل اثرگذار و پویا است. هدف یافتن راه کارهای موثر از طریق همکاری بیشتر میان اعضای سازمان ملل است. موفقیت هایی بدست آمده که باید الهام بخش و پایه گذار برنامه های آتی باشد ولی هنوز چالش های بسیاری پیش رو است.

"دستور کار جهانی ۲۰۳۰" جامع، ولی پیچیده و بلند پروازانه و پر تقاضا است که آگاهانه به عنوان چارچوبی برای تغییر روند توسعه جهانی طراحی شده است و هیچ دستور کار معتبری برای دگرگون سازی نمی تواند ساده و بدون چالش باشد که البته مستلزم اندیشه های نوین، ابتکار و نوآوری و همچنین اقدام است.

اجرای اهداف بلند پروازانه دستور کار جهانی ۲۰۳۰ می باید با بلند پروازی بیشتر حمایت و یکپارچگی بین المللی را از طریق ظرفیت سازی، انتقال فناوری های نوین، تسهیل روابط تجاری و دستیابی به منابع مالی، خودداری از هر گونه اقدامات مالی یا تجاری یک جانبه و یا اجباری اقتصادی، قوام و غنا بخشد. در این جهت سازمان ملل نیز می باید نقشی حیاتی، موثر و

همهانگ کننده در تقویت مشارکت جهانی برای توسعه پایدار فراگیر ایفا کند. فعالیت های اجرایی آن سازمان برای توسعه می باید در جهت حمایت از اعضا در تلاش هایشان برای اجرای دستور کار ۲۰۳۰ تقویت شود.

برای اجرای دستور کار ۲۰۳۰ منطقه ما به خصوص مواجه با چالش های بسیار است. زیرا نه فقط مشکلات عمومی مثل فقر، فرسایش زمین و بیابان زدایی و شرایط آب و هوای گرم و خشکسالی مداوم و گسترده حاکم است بلکه معضل تروریسم و افراط گرایی مذهبی نیز در آن به صورت یک بحران جهانی درآمده است. نتیجه اینکه فقر و تخریب زیست محیطی را بیشتر کرده و دولت ها را ملزم به صرف و خرج منابع محدود ملی برای مبارزه با نا امنی بجای توسعه نموده است.

اما موضوع دستور کار جهانی ۲۰۳۰ در خصوص ایران:

اشاره کوتاهی هم داشته باشم که برنامه ششم توسعه ایران (۲۰۱۷-۲۰۲۱) اجرای دستور کار جهانی ۲۰۳۰ را در سطح ملی مورد توجه قرار داده است. ضمن اینکه اسناد برنامه کشوری مصوب اخیر با آژانس های زیر مجموعه سازمان ملل برای دوره ۲۰۱۷ تا ۲۰۲۱ نیز الهام گرفته از آن دستور کار است.

بهره مندی های حاصله از فعالیت های کانون عالی در عرصه های بین المللی:

با توجه به به رسمیت شناختن کانون عالی در سازمان های بین المللی، کانون عالی توانسته است از موقعیت ها و فرصت های ارزشمندی که توسط آن سازمانها فراهم شده است بهره مند گردد. از جمله:

- ارتباطات منطقه ای و بین المللی ایجاد نماید.
 - به عضویت شبکه ای درآید که نمایندگی بیش از یک صد و هشتاد کشور {توسط آی-ال-او} و بیش از یک صد و چهل نهاد ملی کارفرمایی {توسط آی-او-پی} را دارا است.
 - خود را متصل به بازارهای منطقه ای و بین المللی نماید.
 - از فرصت های ارزنده آموزش های فراگیر بین المللی برای ارتقای توانمندی خود، همچنین تقویت توان تخصصی و کارشناسی نمایندگان اعزامی بهره مند گردد. فرصت های آموزشی که نه تنها توان کارشناسی و تخصصی فرد را ارتقا می دهد، بلکه موجب تقویت توان تخصصی تشکیلاتی می شود که افراد اعزامی در آن خدمت می کند.
 - به نتایج تحقیقات، اطلاعات و اسناد و گزارشاتی که جهان بر آن صحنه می گذارد دست یابد و از انتشارات و مقالات علمی منتفع شود.
 - از تجارب و راه حل های عملی و آزمون شده در زمینه های مختلف استفاده نماید.
 - با دریافت کمک ها و همکاری های فنی/تخصصی و مالی به تقویت بنیه مالی و ظرفیت سازی کارشناسی خود بپردازد.
 - در کنفرانس ها و مجامع بین المللی حضور فعال داشته باشد و در سیاست گذاری های بین المللی، در خصوص استانداردها مرتبط با مسائل کار و امور اجتماعی، چالش ها و نگرانی های جهانی اقتصاد و اشتغال، و راهکارهای برون رفت از چالش ها همچنین بازگشت به شرایط عادی پس از بحران ها مشارکت نماید.
 - با معرفی خود در عرصه های بین المللی، به انعقاد یاد داشت تفاهم های همکاری دست یابد که از جمله امضای یادداشت تفاهم با روسیه، آذربایجان است و البته مرکز آموزش بین المللی تورین در ایتالیا که در دستور کار کانون عالی نیز است.
 - ضمناً با مهارت های مدیریتی در قالب استانداردهای جهانی آشنا شده و از آن ها بهره مند گردد.
- گزارش تمامی فعالیت های ملی و بین المللی کانون عالی در وب سایت پیام کارفرمایان پست شده است.

شورای عالی اشتغال

ریاست شورای عالی اشتغال براساس مقررات جاری به عهده رئیس جمهور می باشد و اعضای آن عمدتاً وزراء و ریاست دستگاه هایی است که در بحث اشتغال این دستگاه ها می توانند موثر بوده و تصمیمات شورای عالی اشتغال تعیین راهبردها ، برنامه ها ، اهداف و سیاست های اجرایی است که منجر به اشتغال در سطح کشور گردد آقایان سید عبدالوهاب سهل آبادی و مهندس محمدمروج حسینی نمایندگان این کانون عالی در شورای عالی اشتغال بودند اهم دستورجلسات ، اقدامات ، بررسی ها و تصمیمات شورای مذکور در حوزه های ذیل صورت گرفت

۱- بررسی سیمای اشتغال در سال های ۹۳ و ۹۴

۲- طرح تامین مالی اشتغال از محل منابع بیمه بیکاری و طرح تامین منابع مالی اشتغال از طریق تامین اجتماعی

۳- بررسی آخرین وضعیت بازار کار ، برنامه ویژه اشتغال و تصویب خطوط کلی

۴- ارائه زیر برنامه ویژه اشتغال با عنوان «طرح آموزشی مهارتی در محیط کار واقعی»

۵- ارائه زیر برنامه و شیوه اشتغال با عنوان «طرح کارورزی»

۶- ارائه زیر برنامه ویژه اشتغال با عنوان «تحرك بخشی» به بازار کار از طریق ارائه مشوق های بیمه ای به کارفرمایان

۷- ارائه برنامه مشترک اشتغال زایی وزارت تعاون ، کار و رفاه اجتماعی و وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات در حوزه فناوری اطلاعات

۸- ارائه گزارش و الزامات اشتغال در حوزه نخبگان

اقدامات کانون عالی در جهت ارتقای تشکل های کارفرمایی

جدا از آنچه حسب مقررات جاری و تکالیف مندرج در اساسنامه کانون عالی ، عملی گردید و به طور اجمال مصادیق آن بیان شد ، و با تلاش اعضای هیات مدیره و هیات بازرسان و سایر همکارانی که به طور مستقیم و غیرمستقیم با کانون عالی همکاری می نمودند سعی گردید در جهت ارتقای جایگاه کانون عالی و تشکل های کارفرمایی ذیربط و برای سهولت انجام امور کارفرمایان در واحدهای اقتصادی ، اموری که در دستگاه های دولتی **جنبه تصدی گری** دارد به **کانون عالی** واگذار گردد تا کانون عالی بتواند این امور را در چارچوب مقررات به تشکل های عضو واگذار نماید در این ارتباط مکاتبات عدیده و مذاکرات حضوری قابل توجه با مسئولین دستگاه های دولتی صورت گرفت و در حال پیگیری نیز می باشد که تاکنون اعضای هیات مدیره موفق شده اند با وزارت تعاون ، کار و رفاه اجتماعی توافق نامه هایی که عیناً متن آن ها منعکس می گردد منعقد نمایند

کتاب: ۱۳۷۹۶۶۳
شماره: ۹۵۷۰۲۵

برسنتالی

کانون عالی انجمن های صنفی کارفرمایی ایران

جمهوری اسلامی ایران
وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی

((توافقنامه همکاری و دوگذاری بخشی از امور تأیید صلاحیت ایمنی پیمانکاری به کانون عالی انجمن های صنفی کارفرمایی ایران))

این توافقنامه، فی مابین آقای سیدحسن هفده تن معاون روابط کار وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی و آقای محسن خلیلی عراقی رئیس هیات مدیره کانون عالی انجمن های صنفی کارفرمایی ایران منعقد می گردد.

موضوع توافقنامه

ارائه خدمات تشکیل پرونده به متقاضیان اخذ گواهینامه تأیید صلاحیت ایمنی پیمانکاری برابر آئین نامه ایمنی امور پیمانکاری مصوب ۱۳۸۹/۳/۵ وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی و دستورالعمل های ابلاغی (وفق بند ۲ دستورالعمل اجرایی) و بررسی مدارک و مستندات تحویلی متقاضیان در شکل منتخب استانی و ارجاع پرونده های تکمیلی به ادارات تعاون، کار و رفاه اجتماعی استان جهت طرح در کمیته تشخیص استانی.

برگزاری دوره های آموزشی ایمنی پیمانکاران منطبق با شیوه نامه جامع آموزش ایمنی پیمانکاران با هماهنگی مرکز و معرفی مجری آموزشی وفق ضوابط بند ۲-۴ شیوه نامه یاد شده به مرکز برای بررسی صلاحیت مجری.

تعاریف

- الف- اداره کل: منظور اداره کل بازرسی کار وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی می باشد.
- ب- مرکز تحقیقات: منظور مرکز تحقیقات و تعلیمات حفاظت فنی و بهداشت کار وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی می باشد
- ج- کانون: منظور کانون عالی انجمن های صنفی کارفرمایی ایران است.
- د- تشکل منتخب استانی: منظور کانون کارفرمایی استان و یا انجمن صنفی کارفرمایی در استانهای فاقد کانون که عضو کانون عالی انجمنهای صنفی کارفرمایی ایران می باشند
- ه- سامانه: منظور سامانه تأیید صلاحیت ایمنی پیمانکاری (www.svcc.mcls.gov.ir) است که در وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی مستقر می باشد.
- و- دوره همکاری: مدت زمانی توافقنامه می باشد.
- ز- گواهینامه صلاحیت: مدرکی است مدت دار که براساس مقررات مربوط به آئین نامه و دستورالعمل ایمنی امور پیمانکاری در صورت احراز شرایط لازم از سوی ادارات کل تعاون، کار و رفاه اجتماعی، جهت متقاضیان صادر و طی ترتیبات مقرر تمدید می گردد. این مدرک به صورت متحدالشکل در سراسر کشور با مهر و امضاء مدیرکل تعاون، کار و رفاه اجتماعی استان صادر و به مدت ۲ سال دارای اعتبار می باشد.

نحوه اجرای توافقنامه

- ۱- رعایت اجرای مفاد آئین نامه ایمنی امور پیمانکاری و آئین نامه آموزش ایمنی کارفرمایان، کارگران و کارآموزان و دستورالعملها و بخشنامه های صادره توسط اداره کل و مرکز.
- ۲- کانون موظف است، تشکل منتخب هراستان را با ذکر مشخصات (نام مسئول، نشانی، تلفن و.....) به اداره کل معرفی نماید.

شماره: ۱۳۷۹۶۳
تاریخ: ۹۵/۷/۲۵

بسمتعالی

کانون عالی انجمن های صنفی کارفرمایی ایران

جمهوری اسلامی ایران
وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی

- ۳- کانون ضمن پذیرش مسئولیت خود، پیگیر انجام تعهدات تشکل منتخب هم می باشد .
- ۴- مالکیت بانک اطلاعاتی، کدهای برنامه (source) و سرور سامانه با وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی می باشد لیکن جهت اجرای پشتیبانی فنی مطلوبتر از سامانه این امر توسط اداره کل به بخش غیر دولتی واگذار شده است . بنابراین کانون متعهد می گردد جهت بهره مندی از خدمات سامانه ، هزینه های توافقی جهت دسترسی به سامانه را به شرکت پشتیبان پرداخت نماید.
- ۵- اجرای گردش کار تعیین شده در خصوص تشکیل و بررسی پرونده متقاضی تأیید صلاحیت ایمنی برابر دستورالعمل ابلاغی اداره کل صرفاً از طریق سامانه و با هماهنگی اداره کل صورت می پذیرد
- تبصره: کانون و تشکل منتخب استانی قبل از شروع فرایند هماهنگی های لازم را با ادارات کل تعاون، کار و رفاه اجتماعی استانها (اداره بازرسی کار) در خصوص امور واگذاری بعمل می آورند.
- ۶- در صورت تکمیل بودن مدارک پرونده متقاضیان گواهینامه صلاحیت (بند ۲ دستور العمل اجرایی)، حداکثر ظرف مدت ۲ روز کاری توسط تشکل منتخب از طریق سامانه به ادارات کل اجرایی استانهای مربوطه ارسال می گردد.
- ۷- پرونده های دارای نواقص که منجر به تأیید تشکل منتخب نگردد بلافاصله مراتب حداکثر یک روز کاری به متقاضی از طریق سامانه اعلام تا متقاضی پس از رفع نواقص و اعمال تغییرات لازم در سامانه مجدد پرونده را ارسال نماید.
- ۸- کانون موظف است با هماهنگی اداره کل به منظور بازرسی از عملکرد تشکل منتخب در زمینه انجام امور مربوطه اقدام نماید .
- ۹- بازرسان کار وزارت تعاون کار و رفاه اجتماعی برای نظارت و بررسی چگونگی روند انجام کار در تشکل منتخب استانها بازرسی به عمل می آورند که معیارهای آن به شرح ذیل می باشد
- ۹-۱: بازدید برنامه ریزی شده و مستمر از عملکرد کانون و انجمن ها.
- ۹-۲: گزارش های اخذ شده از متقاضیان و مراجعان به انجمن ها (باتوجه به مستندات قابل قبول در گزارش)
- ۹-۳: نظرسنجی از مراجعان انجمن های صنفی.
- ۹-۴: ارزیابی کیفیت عملکرد آنها از طریق بررسی میزان صحت محتوای پرونده های تکمیل شده
- ۹-۵: بازدید موردی و اعلام نشده از محل کانون و انجمن های صنفی و شرکت های تأیید صلاحیت ایمنی
- ۱۰- کانون متعهد می گردد با بهره گیری از امکانات خود و رسانه های عمومی برگزاری همایش ها و سمینارهای عمومی و... نسبت به ارتقای دانش و آگاهی عمومی و اعضای خود در حوزه ایمنی محیط کار اقدام نماید.

تعلیق و فسخ تفاهم نامه

- ۱۱- در صورت ضعف عملکرد تشکل منتخب استانی، کانون موظف است حداکثر ظرف مدت ۱۵ روز نسبت به رفع مشکلات اقدام و در صورت عدم رفع، با هماهنگی اداره کل تعاون، کار و رفاه اجتماعی استان محل تشکل منتخب دیگری را جایگزین نماید .
- ۱۲- در صورت اعلام تعلیق و یا فسخ توافقنامه، کانون موظف است در فرصتی که اداره کل با کانون توافق می کند کلیه اوراق، مدارک و سوابق پرونده های مربوط به تأیید صلاحیت متقاضیان موجود در تشکل منتخب را به مرجعی که اداره کل اعلام می کند برای طی فرایند رسیدگی ارسال نماید .

تاریخ: ۱۳۹۶/۹/۱۲
شماره: ۹۵۷/۲۵

برستان

کانون عالی انجمن های صنفی کارفرمایی ایران

جمهوری اسلامی ایران
وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی

۱۳- در صورت فسخ توافقنامه از سوی کانون، کانون باید تشکل منتخب را مکلف نماید تا پرونده های در دست اقدام را رسیدگی نماید.

سایر مقررات

۱۴- کانون جهت تامین هزینه های خدمات ارائه شده مندرج در دستورالعمل مربوطه می تواند به منظور تشکیل پرونده و برگزاری دوره های آموزشی ایمنی، حق الزحمه تشکیل پرونده و برگزاری دوره از متقاضیان مبلغی را اخذ نماید و چگونگی دریافت هزینه ها بر اساس پیشنهاد کانون با هماهنگی اداره کل و مرکز تحقیقات خواهد بود.

۱۵- برای تشکیل و پی گیری پرونده تنها مدیرعامل یا یکی از اعضای هیات مدیره شرکت و یا نماینده ای از سوی مقامات صاحب امضاء مجاز براساس آخرین روزنامه رسمی شرکت یا وکیل قانونی متقاضیان می توانند به تشکل منتخب استانی مراجعه نمایند.

۱۶- در دوره همکاری، مرجع تفسیر توافقنامه، دستورالعمل و ضوابط مربوطه، اداره کل و مرکز تحقیقات (حسب مورد) می باشد.

۱۷- به جهت جلوگیری از اعمال سلیقه در اجرای مفاد توافقنامه، هرگونه برداشت دیگری از شرایط فسخ و تعلیق توافقنامه مجاز نمی باشد و صرفا کانون و تشکل منتخب، مجاز به انجام اختیارات تفویضی مطابق این توافقنامه می باشند و در طی دوره این توافقنامه ادارات کل تعاون، کار و رفاه اجتماعی استان موظف به اجرایی نمودن آن می باشند.

۱۸- تشکل منتخب استانی نمی تواند متقاضیان اخذ صلاحیت ایمنی پیمانکاری را برای انجام مراحل تشکیل پرونده و کنترل مدارک تائید صلاحیت ایمنی امور پیمانکاری ملزم به عضویت در انجمن نماید.

۱۹- به منظور نظارت بر حسن اجرای این تفاهم نامه کارگروهی متشکل از نمایندگان کانون سراسری انجمن های صنفی کارگری مسئولین حفاظت فنی، ایمنی و بهداشت کار و کانون عالی انجمن های صنفی کارفرمایی ایران، مرکز تحقیقات و تعلیمات حفاظت فنی و بهداشت کار و اداره کل بازرسی کار تشکیل می گردد. مدیریت کارگروه با اداره کل بازرسی کار می باشد.

مدت توافقنامه

۲۰- مدت توافقنامه ۳ سال شمسی از تاریخ امضا است که با توافق طرفین قابل تمدید می باشد.

نظارت بر اجرای توافقنامه

۲۱- نظارت بر حسن اجرای این توافقنامه با اداره کل بازرسی کار و مرکز تحقیقات و تعلیمات حفاظت فنی و بهداشت کار می باشد. این توافقنامه مشتمل بر ۲۱ بند و چهار صفحه در نسخه تهیه و تنظیم شده و در تاریخ / / ۱۳۹۵ به امضای طرفین رسیده است.

سید حسین هفده تن
معاون وزیر

محسن خلیلی عراقی
رئیس هیات مدیره کانون عالی انجمن های
صنفی کارفرمایی

توافق نامه

۲۳۴۱۰۲
۱۳۹۵.۱۲.۴

۱- مقدمه:

در اجرای سیاست های وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی مبنی بر ترویج، توسعه و تقویت تشکل های کارفرمایی و کارگری و همچنین به منظور هم افزایی توانمندی های تشکل های صنفی کارفرمایی در رفع مشکلات صنفی مرتبط با " حوزه روابط کار" و همکاری گسترده تر این تشکل ها با یکدیگر این تفاهم نامه بین معاونت روابط کار وزارت و کانون عالی منعقد می گردد.

۲- موضوع:

نظارت کانون عالی انجمن های صنفی کارفرمایی ایران بر کلیه مراحل تشکیل و برگزاری مجامع عمومی موسس، عادی و فوق العاده انجمن های صنفی کارفرمایی و کانون های مربوط با رعایت ماده ۱۳۱ قانون کار، آیین نامه و دستورالعمل های مربوط.

تبصره: منظور از نظارت، همکاری با وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی در برگزاری اینگونه مجامع خواهد بود. در عین حال این نظارت، مانع از نظارت عالی وزارت بر کلیه مراحل تشکیل انجمن های صنفی و کانون های مربوط نخواهد بود.

۳- تعاریف:

الف) وزارت : منظور وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی است.

ب) اداره کل : منظور اداره کل سازمانهای کارگری و کارفرمایی وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی می باشد.

ج) اداره کل اجرایی : منظور اداره کل تعاون، کار و رفاه اجتماعی استان محل تشکیل تشکل موضوع نظارت می باشد.

د) کانون عالی : منظور کانون عالی انجمن های صنفی کارفرمایی ایران است.

و) کانون استانی : منظور کانون انجمن های صنفی کارفرمایی استان است.

ه) دوره همکاری: منظور مدت زمان اعتبار این توافق نامه است.

۲۳۴۱۰۲
۱۳۹۵.۱۲.۰۴

۴- نحوه اجرای توافق نامه:

ماده ۱- به موجب این توافق نامه، وزارت با رعایت مقررات قانونی و آیین نامه های مربوطه، انجام اقدامات موضوع بند ۲ توافق نامه را به کانون عالی واگذار می نماید.

تبصره ۱- کانون عالی اقدامات موضوع توافق نامه را در سطوح کانون های کارفرمایی استان، کانون های حرفه یا صنعت خاص استانی یا سراسری و انجمن های صنفی با حوزه فعالیت سراسر کشور را رأساً انجام می دهد و در خصوص سایر تشکل های کارفرمایی استانی، امور مورد نظر را به کانون های استانی تفویض می نماید.

تبصره ۲- کانون عالی موظف است برای تاسیس انجمن های صنفی و کانون های مربوط که قبلاً در وزارت به ثبت نرسیده است؛ قبل از هر اقدامی، نظر وزارت را مبنی بر بلامانع بودن تاسیس آن انجمن به صورت مکتوب دریافت نموده و سپس نسبت به انجام تشریفات قانونی برای تشکیل، اقدام و نتیجه را به وزارت برای ثبت منعکس نماید.

تبصره ۳- متقاضیان تاسیس این تشکل ها حسب مورد، درخواست خود را برای تشکیل انجمن صنفی یا کانون های مربوط تسلیم کانون عالی یا کانون های استانی می نمایند. در هر حال تشکل های متقاضی باید تصویر نامه خود را به وزارت نیز ارسال نمایند.

تبصره ۴- به منظور جلب همکاری تشکلهای کارفرمایی استان در اجرای موضوع توافق نامه، ادارات کل اجرایی بنا به درخواست کانون های استان همکاری لازم در راستای اطلاع رسانی (موارد مذکور) می نمایند.

تبصره ۵- کانون عالی و کانون های استانی موظف به پاسخگویی به تقاضای تاسیس و برگزاری مجامع عمومی بوده و نمی توانند به صورت سلیقه ای از تشکیل تشکل یا برگزاری مجامع عمومی آنان جلوگیری نمایند.

تبصره ۶- کانون عالی ضمن پذیرش مسئولیت خود و کانون های استانی، بر انجام تعهدات قانونی کانون های استانی در راستای اجرای دقیق قانون و مقررات مربوط به موضوع توافق نامه نظارت کرده و پاسخگو خواهد بود.

ماده ۲- اداره کل و ادارات کل اجرایی در چارچوب توافق نامه همکاری لازم را با کانون عالی در استان ها معمول می نمایند لیکن اجرای موضوع توافق نامه توسط کانون عالی در استانها مانع نظارت اداره کل و ادارات کل اجرایی نبوده و ادارات کل اجرایی می توانند به منظور نظارت عالیه بر حسن جریان امور در هر مورد که تشخیص دهند به مجامع عمومی مورد اشاره در این توافق نامه نماینده اعزام نمایند.

ماده ۳- کانون عالی و کانون کارفرمایی استانی موظفند پس از برگزاری مجامع عمومی مورد اشاره در این توافق نامه، مدارک لازم را جهت ثبت مصوبات مجمع عمومی حسب مورد به اداره کل یا ادارات کل اجرایی ارسال نمایند.

ماده ۴- کانون عالی به منظور اتخاذ رویه یکسان در خصوص اجرای موضوع توافق نامه، فرایند زمانبندی شده چگونگی نظارت بر انجام مجامع و انتخابات موضوع توافق نامه را به صورت یک دستورالعمل تهیه و پس از تایید اداره کل به شکل های موضوع ماده ۳ این توافق نامه اعلام می نماید.

ماده ۵- پس از امضا و ابلاغ این توافق نامه، کانون عالی، فهرستی مکتوب از شکل های موضوع این توافق نامه را برای اجرا به تدریج به اداره کل و ادارات کل اجرایی اعلام خواهد کرد. لیکن تا زمان اعلام فهرست کامل آنها، ادارات کل اجرایی به شکل سابق، مستقیماً وظایف مرتبط را عهده دار خواهند بود.

۵- فسخ توافق نامه :

ماده ۶- در صورت اثبات ضعف عملکرد کانون های استانی در خصوص موضوع توافق نامه، کانون عالی حداکثر ظرف ۳۰ روز نسبت به رفع مشکلات اقدام لازم را خواهد نمود.

ماده ۷- نظارت بر اجرای توافقنامه با اداره کل است که با هماهنگی کانون عالی انجام می گیرد. چنانچه عملکرد کانون عالی در اجرای موضوع توافق نامه حسب مقررات قانونی و آیین نامه های ذی ربط به درستی انجام نشده باشد یا به دلایل قانونی منجر به تحقق اهداف توافق نامه نگردد، اداره کل ضمن اخطار کتبی به کانون عالی مراتب را به معاونت روابط کار اعلام می نماید. معاونت روابط نیز می تواند پس از بررسی، اثبات و تایید، نسبت به فسخ توافق نامه اقدام لازم معمول نماید.

۶- سایر مقررات:

ماده ۸- کانون عالی و کانون های استانی در اجرای این توافقنامه و در ازای خدماتی که ارائه می دهند، هیچگونه وجهی دریافت نمی نمایند.

ماده ۹- اداره کل و کانون عالی بطور مشترک برنامه ریزی جامع در خصوص ترویج و آموزش تشکل های کارفرمایی و همچنین تسهیل در فرآیند گفتگوهای اجتماعی ذیربط را بعمل می آورند.

ماده ۱۰- نظارت بر انجام و تشکیل مجامع کانون عالی با اداره کل می باشد.

ماده ۱۱- نماینده معرفی شده از سوی کانون عالی، برای نظارت بر برگزاری مجامع عمومی تشکل های کارفرمایی نباید عضو تشکل مورد نظارت باشد.

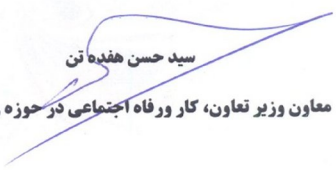
ماده ۱۲- در صورت بروز اختلاف در اجرای مفاد این توافق نامه بین کانون عالی و اداره کل اجرایی، نظر اداره کل و در صورت بروز اختلاف بین اداره کل و کانون عالی، نظر معاونت روابط کار ملاک عمل خواهد بود.

ماده ۱۳- در صورت بروز اختلاف بین تشکلهای استانی و کانون استانی در مورد اجرای این توافق نامه، مرجع رسیدگی اداره کل اجرایی می باشد و در صورت اختلاف بین کانون عالی و کانون های استانی و کانون های سراسری حرفه یا صنعت خاص و انجمن های صنفی با حوزه فعالیت سراسر کشور مرجع رسیدگی اداره کل می باشد.

۷- مدت توافق نامه :

مدت اعتبار و اجرای این توافقنامه سه سال شمسی از تاریخ امضاء می باشد و با توافق طرفین قابل تمدید است.

محسن خلیلی عراقی
رئیس هیات مدیره کانون عالی انجمن های صنفی کارفرمایی

سید حسن هفده تن
معاون وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی در حوزه روابط کار

علاوه بر آنچه بیان گردید اعضای هیات مدیره و هیات بازرسان و سایر همکاران مربوط در کانون عالی با شرکت در همایش ها ، مجامع و تشکیل جلسات با مسئولین و دستگاه های ذیربط در «حوزه کار» از جمله وزارتخانه ها ، نمایندگان مجلس شورای اسلامی ، تشکلات کارگری و امثالهم و همچنین شرکت در برنامه های صدا و سیما و گفتگو و مصاحبه با رسانه ها تلاش نمودند نسبت به ارتقای جایگاه تشکل های کارفرمایی و حفظ منافع صنفی کارفرمایان تلاش نمایند .

هیات مدیره کانون عالی انجمن های صنفی کارفرمایی ایران